

SLUŽIMO GOSPODU

KATEHEZE ZA FRANČIŠKOVE OTROKE

LETO SLUŽENJA

Ljubljana 2003

Izdal: Narodni svet Frančiškovich otrok in Frančiškove mladine (za interno uporabo)
Uredile: Jana Podjavoršek, Fani Pečar, s. Polonca Majcenovič
Lektorirala: s. Vesna Jelen
Risbe: Fani Pečar
Kateheze so na: <http://franciskani.rkc.si/frama/>

KATEHEZAM NA POT

Dragi animator/ka Frančiškovich otrok!

Sestavljanke! Seveda poznaš to igro – sliko, ki je sestavljena iz veliko različnih delov, ki pa spadajo skupaj in jih je potrebno čim hitreje sestaviti. Odkar pomnim, so mi bile sestavljanke blizu – najti stične točke med dvema delčkoma, ugotoviti, kje se motiv enega preliva v drugega, hkrati pa najti tudi razlike med njima. V sredini je navadno še kar šlo, zapletlo pa se je potem pri travi ali pri nebu, ko je bilo vse kar zeleno ali modro in je zadeva šla naprej samo še po oblikah delčkov in po malem že tudi zaradi trme, da bi bila slika dokončana (čeprav je bil motiv že davno odkrit).

In kaj imajo kateheze, ki so pred vami, zveze s sestavljanke? Veliko! Motiv SLUŽENJE je bil znan že davno in tudi delčki (vsebine posameznih katehez) so bili določeni. (Hvala vsem, ki ste pomagali in jih pravočasno poslali.) In potem (zlasti zadnje tedne na začetku z navdušenjem, na koncu pa tudi še samo zaradi trme) je sledilo oblikovanje posameznih delov v celoto, piljenje robov, določanje ciljev (te bi morala napisati že na začetku) in še in še. Tako je zdaj teh 15 delov velike sestavljanke, ki nosi naslov SLUŽIMO GOSPODU, pred tabo.

Kako jih uporabljati? Po uvodnem razmišljanju, ki si ga preberi, so navedeni cilji posamezne kateheze, ki so dovolj splošni, da bi lahko veljali za vse. Prosim, prilagodi jih za otroke, ki jih imaš v skupini. Sledi kratek komentar svetopisemskega odlomka v katehezi ter tehnični in metodološki pripomočki, ki jih potrebuješ. Znotraj kateheze so navedeni samo naslovi iger in dinamike, njihov opis najdeš v prilogi na koncu, molitve in dogodek iz življenja svetega Frančiška, svete Klare ali katerega drugega svetnika pa so zapisani v katehezi. Nato sledi izvedba kateheze – kjer je bilo mogoče, sta ponujeni dve možnosti, ena za mlajše otroke, druga za starejše. Tu spet pogledj na svoje otroke in izberi. Če se ti bo zazdelo, da bi kaj lahko spremenil/a ali izboljšal/a – super – je bil naš namen dosežen. Ne pozabi tega zapisati in posredovati naprej. Ko bo izšla popravljena izdaja, bo tvoja možnost gotovo upoštevana.

Enako velja tudi za vrstni red, ki ga boš izbral/a (predlaganega smo izdelali po vprašanjih KDO ...)

Sestavljanke SLUŽENJE ima več kot le 15 delčkov. S svojimi otroki jo dopolnjuj skozi vse leto – pri srečanjih in v vsakdanjem življenju. Pri sestavljanju ti želim skupaj z Jano in s. Polonco obilo blagoslova!

fani

LETO SLUŽENJA – pregled ciljev katehez

CILJ leta

Spoznati načine služenja in si prizadevati za veselo služenje Bogu, ljudem in stvarstvu

Spoznavni cilj: Spoznati načine služenja.

Doživljajski cilj: Doživeti veselje in koristnost ob služenju.

Dejavnostni cilj: Služiti Bogu, ljudem in stvarstvu v konkretnih dejanjih.

Kdo? 1. Veselega darovalca je Bog vesel. Kdor sprejema, lahko daje.
Služenje me razveseljuje.
Izmenjava darov.

Kaj? 2. Tukaj sem, pošlji mene! Služenje je odgovor na Božji klic.
Služenje me osrečuje, kadar vem, daslužim v skladu z odgovorom na Božji klic.

Intervju o spodbudah za služenje.

3. Otroci, varujte se malikov. Spoznavati malike v sodobni družbi in da so le nadomestki za Boga.

Osreči nas lahko le Bog.

Poiskati vsaj enega malika v svojem življenju in ga simbolično uničiti.

4. Kraj, kjer stojiš, je sveta zemlja. Vsak človek je svet, ker je Božji.
Ob človeku, ki rahločutno pristopa, doživim Božjo bližino.
Najti načine, kako izkazovati spoštovanje.

5. Prisluhni! Nekateri med nami potrebujejo pomoč.
Šele ko nekoga slišim, mu lahko pomagam.
Vaja poslušanja.

Kako? 6. Pet talentov si mi izročil. Ugotoviti, kaj potrebuje nekdo, ki želi služiti drugemu.

Talent je dar in naloga.

Okrepi vsaj eno "orodje".

7. Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Ljudje smo Kristusovi bratje.
Služiti Kristusu pomeni služiti ljudem.
Biti pozoren na svoja dobra dela.

8. Vina nimajo! Odkriti vzgibe, ki vodijo Frančiška v služenje.
Vživeti se v drugega.
Dobrodelna akcija v župniji.

Kje? 9. Kako, da sta me iskala? V družini služimo drug drugemu.
Resnično služenje povezuje družino.
Odkrijem svojo nalogo v družini in jo tudi uresničim.

10. Vstani, pojdi v Ninive! Občestvo smo bratje in sestre v Kristusu.
Frančiškovi otroci smo del Cerkve.
Prevzeti nalogo v župniji.

11. Iskal bom blaginjo zate. Prepoznati različne družbene strukture.
Tudi v družbi nosim svoj del odgovornosti.
Srečati se z nekom, ki opravlja družbenokoristno delo.

12. Tudi on je Abrahamov sin. Ljudje smo kljub razlikam enakovredni.
Drugačnost nas bogati.
Izbrati nekoga, ki je drugačen in mu nekaj podariti.

13. Kateri so se ga dotaknili ... Bolni in ostareli ljudje potrebujejo našo bližino.

Srečanje in pomoč bolnim ter ostarelim bogati.

Obisk v domu za ostarele

14. Zastonj oznanjam evangelij. Pomen misijonov.
Kristjani smo vedno in statu missionis (v stanju misijona).

Navezati stik z misijonarjem

15. Ali ima dež očeta? Služenje Bogu pomeni tudi odgovorno ravnanje z naravo.

Doživeti odnos do stvarstva kot odsev odnosa do Boga.

Konkretno naravovarstveno delovanje.

KAZALO

KATEHEZAM NA POT 3

LETO SLUŽENJA – pregled ciljev katehez 4

Kazalo 6

KATEHEZE 7

1. BOG LJUBI VESELEGA DAROVALCA 7
2. TUKAJ SEM, POŠLJI MENE! 10
3. OTROCI, VARUJTE SE MALIKOV 13
4. KRAJ, KJER STOJIŠ, JE SVETA ZEMLJA 16
5. PRISLUHNI 19
6. PET TALENTOV SI MI IZROČIL 21
7. PRIDITE, BLAGOSLOVLJENI MOJEGA OČETA 25
8. VINA NIMAJO. 28
9. KAKO, DA STA ME ISKALA? 32
10. VSTANI, POJDI V NINIVE! 35
11. ISKAL BOM BLAGINJO ZATE 38
12. TUDI ON JE ABRAHAMOV SIN 41
13. KATERI SO SE GA DOTAKNILI 43
14. ZASTONJ OZNANJAM EVANGELIJ 45
15. ALI IMA DEŽ OČETA? 48

PRILOGA 50

LITERATURA 61

KATEHEZE

1. BOG LJUBI VESELEGA DAROVALCA (prim. 2 Kor 9,7)

Animator se pripravi ...

Darovanje je v službi velikega Božjega načrta. Že Izraelcem je bilo naročeno, naj darujejo najdragocenejše, prvorojeno, Gospodu. Ljudje, ki jim je bilo dano, da globlje razumejo Božjo skrivnost so prav v darovanosti sebe dosegli tisto točko svojega življenja, ko se človek v vsej svobodi prepusti Božjemu. Nekateri so razumeli, da je za Boga potrebno tisto najlepše v smislu, ko so sami živeli zelo revno, za Božje pa dali vse najdragocenejše (cerkve, mašne posode, mašna oblačila ...).

Za to iskreno darovanost, ki prinaša resnično osvobojeno veselje pričajo razni življenjski primeri, ki temeljijo na globlji in stalni povezanosti Gospodom. Vse to izvira iz Božjega, Jezusovega dotika – dotika, ki spremeni tvoj življenjski pogled, te preprosto prevzame in to hvaležno deliš, kakor npr. Zahej, ki povrne polovico svojega premoženje, kakor Frančišek, ki da vse svoje življenje na voljo Gospodu in njegovo veselje postane Bog; mučenci in mučenke, ki so darovali svoje življenje za druge, za vero, za Gospoda, in nenazadnje naš ljubi Jezus, ki je dal zgled darovanja za nas.

Preberi si iz 4. poglavje Frame o pomenu veselja. Od tam pa samo en "bonbon": Človeško telo potrebuje za telesno življenje kruh, duša pa potrebuje za polnost svojega življenja veselje. Brez pravega veselja ne moreš narediti nobene prave izbire v življenju. Samo v pristnem veselju lahko ustvariš resnično nekaj lepega.

Zato pripravimo otrokom prostor Jezusovega dotika, ki prinaša veselje, ki se širi.

Cilji

SPOZNAVNI Kdor prejema, lahko daje.

DOŽIVLJAJSKI Služenje me razveseljuje.

DEJAVNOSTNI Izmenjava darov.

Sveto pismo

2 Kor 9, 6–15

Pismo Korinčanom je apostol Pavel verjetno napisal leta 56. V mestu Korint je oznanjal evangelij celih 18 mesecev. To je bilo pristaniško mesto – mešano prebivalstvo, različne rase in vere, razkošno in razuzdano življenje, bogata manjšina in revna večina, križišče miselnih tokov ... V krščanski skupnosti, ki jo je zbral Pavel, so bili večinoma revni ljudje. Pisal jim je, ker so ga spraševali, kako naj živijo vsakdanje življenje.

V tem odlomku Pavel prosi Korinčane, da bi podprli cerkev v Makedoniji z darovi. Pove jim, da bo njihov dar bogato poplačan in da je pomembno darovati s srcem, ne zaradi prisile. Kdor služi drugim, sam obogati.

Tehnični pripomočki

I.: bonboni, krpe enobarvnega blaga, flomastri

II.: fotokopirane zgodbe Krog veselja, pisala

Metodološki pripomočki

pesmi: Darujem ti ljubezen, Hvalnica Frančiškovega otroka, Nasmeh v očeh

igre: bans Roke podaj, da zgradiva most
dinamike: gluhi telefon

Kateheza

Molitev
Pesem

Vstopno mesto

I. - Vsak dobi ali poišče bonbon, ki ga bo na koncu podaril komurkoli v skupini.

- Pogovor ob vprašanjih:

Kaj sem nazadnje podaril/a svojim staršem? In kaj sem nazadnje prejel/a od staršev? To narišemo na eno in na drugo stran kosa blaga.

Kaj najraje podarim? To povemo drug drugemu s pomočjo igre telefon.

- Zgodba Krog veselja (glej prilogo): Zgodbo lahko pripovedujemo, preberemo ali zaigramo z lutkami. Razložimo besede vratar, opat, zakristan.

II. - Pogovor:

Ali imam doma kaj takega, kar mi je nekdo podaril in mi zelo veliko pomeni?

- Vsak dobi fotokopirano zgodbo Krog veselja iz I.. Ob glasbi ali nekje na samem (npr. v cerkvi, naravi) jo prebere in odgovori na naslednja vprašanja:

Kmeta je osrečilo vratarjevo veselje – kako bi lahko jaz razveselil/a prijatelja ali prijateljico?

Katere stvari, kakšni darovi nam mladim veliko pomenijo?

Ali je kaj takega, kar ne bi mogel/a podariti naprej?

Izkušnja Frančiška, Klare in njunih bratov in sester

Frančišek je rad podaril kaj svojega. V filmu Brat sonce, sestra luna ga celo vidimo, kako meče iz hiše bale blaga revnim Asižanom (zato smo na začetku srečanja risali na krpe blaga). O Frančiškovi radodarnosti govori pripoved, kako je nekega čudaka tako zelo presunila Frančiškova dobrot, da mu je zmeraj, kadarkoli ga je srečal, pred noge položil plašč in ga prosil, naj stopi čezenj. Morda je bil to eden izmed tistih duševno bolnih Asižanov, ki so po mestu vpili Pax et bonum (Mir in dobro). Ta glas naj bi bil po legendi predhodnik Frančiškovega glasu.

Dva animatorja lahko zaigrata prizor o obdarovanju. Naj bo dobro prikazano presenečenje, veselje, ki ga daje iskreno obdarovanje, ki s strani darovalca zahteva tudi neko žrtev, hkrati pa ve, da bo z darom lahko razveselil prijatelja. Prav tako tudi drugi vidik, ko neko darovanje kar tako, iz nevolje ali prisile prinese darovalcu samo neko praznino, umanjkanje, žalost, pa tudi obdarovani ne zna ceniti darila.

Dejavnost

I. - Pogovor o zastonjskem obdarovanju. Vsak že na začetku srečanja dobi en bonbon, ki naj ga prihrani (bonboni naj bodo različni), po srečanju si jih razdelimo

- Naredimo izdelek, ki ga podarimo enemu od otrok v skupini (imena lahko žrebamo)

- Zaigramo zgodbo Krog veselja ali srečanje Frančiška in duševno bolnega Asižana

II. - Pogovor ob odgovorih na vprašanja ob zgodbi Krog veselja

Lahko si zapomnimo stavek: "Kdor daje, nosi srečo v srcu in ima zaklad v nebesih."

In jaz?

Do naslednjega srečanja se potrudim in zmeraj s kom delim npr. čokolado ali bonbone. To si zapomnim, da lahko povem drugim na naslednjem srečanju.

Naslednjič prinesemo nekaj svojega, dragocenega, kar bi želeli podariti komurkoli v skupini, in si na začetku srečanja podarimo.

Sklepna molitev:

2 Kor 9, 6–15. Ponovimo stavek ali besedo, ki smo si jo zapomnili.

2. TUKAJ SEM, POŠLJI MENE! (prim. Iz 6,8)

Animator se pripravi ...

S to katehezo želimo predvsem poudariti, da je služenje odgovor na Božjo ljubezen. Nekdo, ki živi v Bogu, se čuti ljubljenega, bo gotovo želel pokazati svojo hvaležnost na konkreten način, s služenjem. C. M. Martini piše: "Ker je krščansko občestvo vezano na Kristusa in njegovo ljubezen, na njegovo pobudo za dobrohotno ljubezen, ne more pustiti ljudstva v plen njegovim potrebam, ampak se mora potruditi, da postane na neki način navzoče kot nosilec Učiteljevega delovanja. Ne moremo reči: 'Kar znajдите se!' Naša dolžnost je, da služimo ljudem.

Temu služenju se Cerkev ne more izmakniti, kakor se ne more izmakniti trudu in tveganju dialoga z družbo s tem, da bi se omejila na znotrajcerkveno življenje, obenem pa pustila, da gre zgodovina svojo pot. Služenje krščanske skupnosti je torej napor, da se uresniči zapletena povezava med Božjo besedo in zgodovino. Ker se Cerkev zaveda, da je bilo človeku po ljubezni podeljeno Božje življenje, ne more razbirati sedanjega trenutka samo v luči človeških znanosti, četudi so te pomembne; živi in služi marveč v polnosti temu sedanjemu trenutku, ko v njem prepoznava znamenja božje navzočnosti. Stavek "Vi jim dajte jesti" nas spodbuja v naši cerkveni zgodovini in nas zavezuje, da pokažemo, kako v vsaki človeški stvarnosti utripa napetost proti neki večji skrivnosti. Tu se poslušnost Cerkve besedi spreminja v kulturno služenje, da bi našli vstopna mesta in vnesli kvas, ki bo pomagal doživeti veselo bogastvo božje ljubezni. Tedaj se bo stavek 'Vi jim dajte jesti' vključil v bedo in revščino, v človeške načrte in zahteve, da se izoblikuje pastoralno poslanstvo Cerkve in ga usmeri k popolnemu ovrednotenju človekove osebe."

Cilji

SPOZNAVNI Služenje je odgovor na Božji klic.

DOŽIVLJAJSKI Moje služenje me osrečuje, kadar vem, da služim v skladu z odgovorom na Božji klic.

DEJAVNOSTNI Intervju o spodbudah za služenje.

Sveto pismo

Iz 6, 1-8

Izaija govori o tem, kako je bil poklican za preroka. To se je najbrž dogajalo leta 740 pred Kristusom, v letu, ko je umrl kralj Uzija. Izaija je imel videnje veličastnega Boga in serafov – angelov (beseda seraf pomeni goreči). Zaradi Božje navzočnosti se Izaija najprej zave svoje krivde, grešnosti. Po tem, ko Gospod pošlje serafa, da se z žerjavico dotakne Izaijevih ustnic in ga tako očisti grešnosti, ga pokliče za preroka. Izaija zdaj premaga ves prejšnji strah in občutek nevrednosti, da bi oznanjal Božjo besedo. Pogumno odgovori na Božji klic in gre oznanjat Njegovo besedo.

Tehnični pripomočki

- cvetni listi iz papirja
- pisala

Metodološki pripomočki

pesmi: Tu sem, Bog moj (v prilogi), S pesmijo na ustih, Nasmeh v očeh, Ko Jezus je začel učiti

dinamike: pantomima, dramatizacija zgodbe o Frančišku, intervju

Kateheza

Molitev

Otroci na cvetne liste iz papirja napišejo, kdo je tisti dan potreboval njihovo pomoč in ljubezen. Molitev oblikujemo tako, da vsak otrok položi svoj listič v cvet v sredini kroga. Takoj ko ga položi in pove, koga je napisal na list, vsi skupaj zapojemo odpev Tu sem, Bog moj. Če je veliko otrok, zapojemo odpev npr. na vsake tri lističe.

Vstopno mesto

Najprej otroci povedo, kakšen poklic bi želeli opravljati, ko bodo odrasli, in zakaj. Na cvetne liste, ki so jih med molitvijo položili na sredo, sedaj napišejo še svoj "bodoči" poklic.

Potem animator pripravi

- slike ljudi z življenjskim poklicem: starše, otroke, duhovnika, redovnika/redovnico, samskega moža/ženo in ob njih razloži razliko med poklicem, kot so npr. zdravnik, kuharica itd., in življenjskim poklicem. Otroci povedo, katerim osebam služijo ti ljudje.
- igramo pantomimo in ugotavljamo poklice

Izkušnja Frančiška, Klare in njunih bratov in sester

"Frančišek je brate poslal v svet kot izziv človeški samozadostnosti in ozkosrčnosti. Upal je, da se bodo ljudje ob njih spraševali: 'Kakšen je moj odgovor tem ubožcem? Resda so nori, vendar ali nisem tudi sam? Edina razlika med nami je v tem, da jaz nimam poguma za brezskrbno in noro življenje teh asiških spokornikov.' Za vse te ljudi je Frančišek molil, da bi imeli pogum biti to, kar so, in ne, kar so drugi pričakovali od njih.

Ni hotel, da bi vsi ljudje vstopili v njegovo bratstvo ali se pridružili gospe Klari in njenim sestram. Hotel je le, da bi bili svobodni, da bi postali tisto, kar so si želeli globoko v srcu. Bog vsakogar nagovarja drugače: nekatere kliče v zakonsko življenje, druge k deviškosti; nekatere vabi v mesta, druge na deželo; nekatere k miselnemu delu in druge, da se preživljajo z delom svojih rok. A kdo je dovolj pogumen, da se upa zazreti vase in se vprašati ali je na pravi poti, ali dela tisto, kar res želi v življenju početi?"

Sam Frančišek je potreboval nekaj časa, da je prepoznal Gospodov klic. Ni bil prepričan ali naj služi samo z molitvijo ali naj tudi oznanja evangelij med ljudmi. Služenje ljudi, ki so spoznali Božjo ljubezen, je v tem, da pomagajo drugim odkrivati lepoto poklica v katerem so že ali še niso.

Dejavnost

- Animatorji ali starejši otroci zaigrajo, kako Frančišek pošlje brata Maseja k bratu Silvestru in sestri Klari, da bi spoznal po njima Božjo voljo (glej M. Bodo, Pot in sanje, 77-78). Pogovor o pozitivnih in negativnih straneh obeh odločitev.
- Cvetne liste pomešamo med sabo. Vsak izžreba en poklic in pove/napiše kaj je pri tem poklicu lepega in kaj težkega.
- Intervju z duhovnikom ali starši ali kom drugim o razlogu za njihovo služenje. Skupina gre lahko na sprehod in povpraša mimoidoče.

In jaz?

- I. Otroci vprašajo starše, kdaj jim je lepo v njihovem poklicu staršev in kdaj ne. To zapišejo ali narišejo.
- II. Otrok obiše starše nekoga iz skupine Frančiškovih otrok in naredi I..

Sklepna molitev:

Preberemo Iz 6, 1–8. Na koncu kot odmev vsak po vrsti ponovi: "Tukaj sem!"

3. OTROCI, VARUJTE SE MALIKOV (prim. 1 Jn 5,21)

Animator se pripravi ...

1. Malikovanje je češčenje podob ali božansko čaščenje kakšne ustvarjene stvari. Sv. Pavel v Rim 1, 21–25 opisuje izvor malikovanja: "Čeprav so namreč Boga spoznali, ga niso kot Boga slavili ali se mu zahvaljevali, marveč so postali v svojih mislih prazni in nespametno srce jim je otemnelo. Domišljali so si, da so modri, pa so ponoreli in veličastvo neminljivega Boga zamenjali z upodobitvami minljivega človeka in ptic, četronožcev in plazilcev. Zato jih je Bog prepustil poželenjem njihovih src, v nečistost, tako da so sami skrunili svoja telesa. Božjo resnico so zamenjali z lažjo. Častili in oboževali so stvarstvo namesto Stvarnika, ki je slavljen na veke, amen." Oblike malikovalstva so: fetišizem ali češčenje dreves, rek, hribov, kamnov itd.; češčenje narave, sonca, lune, zvezd in moči narave; češčenje junakov in prednikov. V Svetem pismu se je med Hebrejci širilo malikovalstvo zaradi stika s poganskimi narodi. Rahela je ukradla očetove hišne bogove (prim. 1 Mz 31,19), ki so bili dediščina Labanovih prednikov: »Tako govori GOSPOD, Izraelov Bog: 'Onstran reke (Evrata) so od davnine prebivali vaši očetje Terah, Abrahamov oče in Nahórjev oče in služili drugim bogovom'« (Joz 24,2).

2. Malikovanje v sodobni družbi.

Kdo so maliki današnjega časa? Nekatera verstva podobno kot v davnih časih častijo naravo, kipe, prednike itd. Kristjani verujemo v enega Boga, Očeta vsemogočnega, Stvarnika nebes in zemlje ... Vse (stvari, ljudje, odnosi, zanimanja, delo itd.), kar zamenja Boga v našem življenju, so maliki ali idoli. Posvečamo jim toliko pozornosti in časa, da izgubimo izpred oči cilj in smisel našega življenja – življenje z Bogom ali v Bogu. Kako vemo, kdaj nam nekdo ali nekaj postane malik? Mogoče je še najbolj razpoznavno znamenje naša nemoč ali upiranje odpovedi malikom. Npr. če se ne znam odpovedati stvarim, ki jih večkrat niti ne potrebujem, se že lahko vprašam, ali je še Bog na prvem mestu. Če ne morem živeti brez neke osebe, se že lahko vprašam ali jo imam resnično rad in jo sprejemam kot Božji dar ali pa to osebo potrebujem za svojo srečo. Kdo je že Tisti, ki osrečuje? Drugo pomembno znamenje je naša svoboda. Ljudi, talente, stvari itd. nam podarja Bog, da bi bilo po njih v svetu več dobrote in ljubezni. Kadar v življenju čutim svobodo, pa ne svobodo 'delaj, kar hočeš', se mi ni treba bati, da se bom oddaljil od Boga in padel v malikovanje. Za to je potrebna budnost: "Bedito in molíte, da ne pridete v skušnjava! Duh je sicer voljan, a meso je slabotno« (Mr 14,38).

Cilji

SPOZNAVNI Spoznavati malike v sodobni družbi in da so le nadomestki Boga.

DOŽIVLJAJSKI Osreči nas lahko le Bog.

DEJAVNOSTNI Poiskati vsaj enega malika v svojem življenju in ga simbolično uničiti.

Sveto pismo

Ps 135

Ta psalm je himna ali hvalnica Bogu za njegovo stvarjenje in osnovno, temeljno odrešenje, ki ga je izvršil ob izhodu iz Egipta.

Začne se s povabilom k hvaljenju Gospoda, s povabilom zbranemu ljudstvu v svetišču. Za hvalnico je veliko razlogov: dejstvo, da je On, ki je dober in ljubeč, izbral svoje ljudstvo; njegova moč, ki se razodeva v naravi vse od stvarjenja do previdnostnega dežja in vsega potrebnega za življenje; rešitev iz Egipta in dar obljubljenе dežele z zmago nad vsemi sovražniki; razodetje njegovega imena in usmiljeno vodstvo njegovega ljudstva vse do današnjih dni. Del psalma (v. 15–18) je iz psalma 115. To je verjetno del slavja obnovitve zaveze, ko so zavračali malike, obnavljali svoje zaupanje v Gospoda in ga slavili.

Rim 1, 18–25

Pavel je napisal pismo Pismo Rimljanom okrog leta 54. V njem je razkril najgloblje skrivnosti odnosa med Bogom in človekom. V tem odlomku prikaže Rimljanom, kaj se zgodi s človekom, ki namesto Stvarnika časti stvarstvo: Bog ga prepusti trpljenju, saj se je za to odločil sam.

Tehnični pripomočki

- I. lističi, glina, karton za podlago, voda, pisala
- II. plakat izrezan v obliki angela; flomastri

Metodološki pripomočki

pesmi: Nočem več ur; Našel velik zaklad sem; Gospod, moj Bog; Varuj me, o Bog

igre: Iščemo malika, Odvrzi malika

Kateheza

Molitev

- I. Animator moli posamezne vrstice Ps 135, otroci ponavljajo za njim.
- II. Posamezne vrstice Ps 135 molijo mladi, vsi ponavljajo.

Vstopno mesto

Dva animatorja zaigrata zgodbo Apokaliptični angel (glej prilogo), ki jo je za mlajše treba prirediti.

Izkušnja Frančiška, Klare in njunih bratov in sester

Frančiškov odnos do enega pogostih današnjih malikov – denarja: Gospod zapoveduje v evangeliju: "Varujte se vsakršne hudobije in lakomnosti" (Lk 12, 15); in: "Varujte se, da vam srca ne bodo obtežena z zaskrbljenostjo tega sveta in skrbmi tega življenja" (Lk 21, 34).

Noben brat, kjerkoli je ali kamorkoli gre, naj torej nikakor ne sprejema in ne dovoljuje sprejemati denarja ali novcev, in to niti za obleko niti za knjige niti kot nagrado za kako delo in sploh pod nobeno pretvezo ne, razen če gre za očitno potrebo, v kateri so bolni bratje. Ne smemo namreč denarja in novcev ceniti in vrednotiti kot nekaj bolj koristnega kakor kamenje. Tiste, ki hlepijo po denarju in ga cenijo bolj kot kamenje, hoče hudobni duh zaslepiti. Varujmo se torej mi, ki smo vse zapustili, da ne bi zaradi takšne malenkosti zapravili nebeškega kraljestva.

Če bi kje našli denar, naj se zanj ne menimo bolj kakor za prah, ki ga teptamo z nogami. "Nečimrnost čez nečimrnost, vse je nečimrnost" (Prd 1,2).

Dejavnost

- I. - Pogovor o vsebini igre Apokaliptični angel in sodobnih malikih.
- Izdelava kipcev iz gline, ki predstavljajo malike. Med sklepno molitvijo jih uničimo.
- Igra Iščemo malike (glej prilogo).
- II. - Na podlagi igre Apokaliptični angel mladi na plakat v obliki angela napišejo, kateri del igre se jih je najbolj dotaknil. Pogovor o tem.
- Igra Odvrzi malika (glej prilogo). Pogovor o razliki med tem, kar nam je ostalo v roki po prvem in po drugem krogu.

In jaz?

V času do naslednjega srečanja zapisuj npr., kaj bi lahko počel namesto triurnega gledanja televizije in to poskušaj en dan tudi storiti. Ugotovi, zaradi česa se največkrat spreš s starši, brati, sestrami – prosti čas, hišna opravila ...

Sklepna molitev:

Simbolično uničimo malike, preberemo Rim 1,18–25 in zapojemo pesem.

4. KRAJ, KJER STOJIŠ, JE SVETA ZEMLJA (prim. 2 Mz 3,5)

Animator se pripravi ...

"Kaj je pravzaprav spoštovanje? Izraz vsebuje misel na določeno distanco do drugega človeka, vendar to ne bi smelo biti v ospredju. spoštujemo tudi sami sebe in ko gre za to spoštovanje, pomeni, da človek samega sebe obravnava s polno pozornostjo do tistega, kar je najvišje v njem. To najvišje v njem pa je njegova oseba, to dejstvo, da je sposoben nekaj narediti in biti sam odgovoren za to, kar je naredil. Človek je kot svoboden subjekt vzrok svojih dejanj in je zato zanje odgovoren. Ta odgovornost ni samo pravna prištevnost, ampak moralno samodoločanje. Ker je človek vzrok svojih dejanj, jih lahko naredi kot dobra in pravična, lahko pa tudi kot slaba. Če samega sebe spoštuje, bo z dobrimi dejanji opredelil sebe kot dobrega človeka, če pa sebe ne spoštuje, mu je končno vseeno, kakšna so njegova dejanja in v kaj se spreminja on sam."

Cilji

SPOZNAVNI Vsak človek je svet, ker je Božji.

DOŽIVLJAJSKI Ob človeku, ki rahločutno pristopa, doživim Božjo bližino.

DEJAVNOSTNI Najti načine, kako izkazovati spoštovanje.

Sveto pismo

2 Mz 3, 1–6

Bog spregovori Mojzesu iz gorečega grma. Izbere preprosto stvar - grm, da se po njem približa človeku. Izbere si ubogega pastirja, da po njem rešuje človeka. Potrebuje ga. Spoštuje ga. Vsak človek je zanj dragocen. K njemu prihaja in ga vnema z ognjem svoje ljubezni. Vendar ne dopusti, da bi zgorel. Božji ogenj ne uničuje, le greje, daje pogum in tolažbo.

Mojzes je negotov. Počuti se nevrednega in negotovega ob tako veliki nalogi. Daje lahko edino svojo nemoč. Bog mu pošlje spremljevalca Arona. Edina Mojzesova gotovost je izkušnja Boga, ki ga ne zapusti.

Tehnični pripomočki

I. kuhalnice, ostanki blaga, vrvica

II. listi, plakat, škarje, flomastri, voščenske

Metodološki pripomočki

pesmi: Ko čutiš to,

Svetel plamen,

Svet (mašni del)

igre: bans Roke podaj

dinamike: lutkovna igra

Kateheza

Molitev

Zmolimo ali zapojemo Svet, lahko ob odprtem misalu.

Vstopno mesto

Preberemo zgodbo Beračeva skleda (glej prilogo). Lahko tudi pripovedujemo - posebno mlajšim otrokom na njim primeren način.

Pogovor:

Kako to, da berač ni opazil dragocene skleda?

Bila je umazana. Nikoli je ni umil. Nihče mu ni pomagal. Trgovec je prvi odkril njeno vrednost.

V katerih osebah težko prepoznam zaklad?

Izkušnja Frančiška, Klare in njunih bratov in sester

"Sveti Frančišek je nekoč potoval po okolici Borda a Sancto Sipolcro, in ko je došel do trdnjave, imenovane Monte Casale, pride k njemu nežen mladenič žlahtnega rodu in mu reče: 'Oče, zelo rad bi postal eden vaših bratov.' Sveti Frančišek odgovori: 'Sin moj, ti si mlad, nežen in plemenitaški in morda ne boš mogel prenašati našega uboštva in trdega življenja.' Oni pa mu pravi: 'Oče, ali niste vi ljudje kakor jaz? Če tedaj lahko vi prenašate, bom z milostjo Jezusa Kristusa mogel tudi jaz.' Ta odgovor je bil svetemu Frančišku jako po volji, zato ga je blagoslovil, ga takoj sprejel v red in ga imenoval brat Angel; mladenič pa se je tako lepo vedel, da ga je sveti Frančišek postavil kmalu za tem za gvardijana samostana, imenovanega Monte Casale.

Tisti čas so ondotno okolico vznemirjali trije zloglasni roparji, ki so povzročali mnogo zla po deželi. Nekega dne se prišli k omenjenemu samostanu in prosili gvardijana, brata Angela, naj jim da jesti. Gvardijan pa jim je odgovoril, rezko posvareč, takole: 'Vi, tatovi in grozni ubijalci, se ne sramujete le krasti, kar so drugi v potu svojega obraza pridobili, marveč ste tako predrzni in nesramni, da hočete še miloščino požreti, ki je dana božjim služabnikom. Niste vredni, da vas zemlja nosi, ker ne spoštujete ne ljudi ne Boga, ki vas je ustvaril. Pojdite svojo pot in ne prikažite se več tu!' Poparjeni in z veliko jezo so odšli.

V tistem trenutku se je vrnil sveti Frančišek s torbo kruha in vrčem vina, ki ju je s tovarišem naprosil. Ko mu gvardijan pove, kako je roparje zapodil, ga sveti Frančišek ostro pograja, rekoč: 'Ti si grdo ravnal, zakaj grešnike je lažje pripeljati k Bogu s sladkostjo kakor s surovim zmerjanjem. Zato pravi naš učenik Jezus Kristus, katerega evangelij smo obljubili izpolnjevati, da zdravnik ni potreben zdravim, ampak bolnim, in da ni prišel klicat k pokori pravičnih, temveč grešnike, s katerimi je tudi pogostoma obedoval. Ker si torej ravnal proti ljubezni do bližnjega in proti svetemu Kristusovemu evangeliju, ti pri sveti pokorščini ukazujem, da nemudoma vzameš to torbo s kruhom, ki sem ga naprosil, in tale vrč vina, in jim hitro slediš čez hribe in doline, dokler jih ne dohitiš. Nato jim ponudi ves ta kruh in vse vino v mojem imenu, poklekni potlej prednje in jim ponižno priznaj krivdo svoje trdosrčnosti. Prosi jih v mojem imenu, naj ne delajo več hudobij, ampak naj se boje Boga in svojega

bližnjega naj več ne žalijo. Če to store, obljubim, da bom skrbel za njihove potrebe in jim dajal vedno jedi in pijače. Ko boš vse to povedal, se pohlevno vrni semkaj.'

Medtem ko je gvardijan odšel, da izvrši ukaz svetega Frančiška, se je ta zatopil v molitev in prosil Boga, naj bi srca tistih razbojnikov omehčal in jih obrnil k pokori. K tem je došel ubogi gvardijan, jim ponudil kruh in vino in storil, kar mu je sveti Frančišek naročil. In kot je bilo Bogu všeč, so pričeli tatovi, uživajoč miloščino svetega Frančiška, vsi skupaj govoriti: 'Gorje nam, ubogim nesrečnežem, kako težke peklenške kazni nas čakajo! Mi ne le ropamo, pretepamo in rane svojim bližnjim zadajamo, temveč jih tudi morimo; in pri vseh teh hudobijah in zločinih nas vest čisto nič ne peče in se Boga ne bojimo. Pa glej tegale brata, ki je

k nam prišel in se zaradi nekaterih besed, ki nam jih je po pravici zaradi naše hudobije povedal, ponižno obtožuje svoje krivde; vrh vsega nam je še prinesel kruha in vina in tako radodarno obljubo svetega očeta. Resnično, ti bratje so božji svetniki, ki zaslužijo raj, mi pa smo otroci večnega pogubljenja, ki zaslužimo peklenške kazni in dan na dan množimo našo krivdo in ne vemo, če vsled pregreh, doslej storjenih, najdemo še usmiljenje pri Bogu.'

Te in enake besede je izgovoril eden izmed njih, ostala dva pa sta rekla: 'Gotovo, resnico govoriš; a reci kaj naj storimo?' - 'Pojdimo,' pravi ta, 'k svetemu Frančišku. Če nam da upanje, da najdemo pri Bogu usmiljenje za naše grehe, potem storimo vse, kar nam bo zapovedal, da rešimo naše duše peklenških muk.'

Ta svet je bil ostalima dvema pogodu, in tako so vsi trije ene misli kar hitro prišli k svetemu Frančišku in mu takole rekli: 'Oče zaradi mnogih hudobij, ki smo jih storili, ne verjamemo, da je za nas mogoče najti usmiljenje pri Bogu, pa če imaš ti le malce upanja, da nas Bog usmiljeno sprejme, glej, pripravljeni smo vse storiti, kar nam porečeš, in se s tabo spokoriti.' Sveti Frančišek jih je tedaj ljubeznivo in dobrotljivo pridržal in jih z mnogimi zgledi podkrepil. Ko jim je Božje usmiljenje zagotovil, jim je zanesljivo obljubil, da jim ga bo izprosil od Boga. In pokazal jim je, kako neskončno je Božje usmiljenje; če bi imeli še toliko grehov, je po svetem evangeliju Božje usmiljenje večje od naših pregreh, in sveti apostol Pavel pravi: 'Kristus je prišel na svet, da grešnike odreši.' Na te besede in podobne nauke so se omenjeni trije roparji odpovedali hudiču in njegovemu delovanju, in sveti Frančišek jih je sprejel v red, nakar so pričeli delati veliko pokoro. Dva od njih sta po svojem spreobrnjenju le še malo časa živela in sta odšla v nebesa, tretji pa je še živel in se v premišljevanju svojih pregreh začel strogo pokoriti: razen navadnih postov, ki se jih je udeleževal z drugimi brati, se je petnajst let po tri dni v tednu postil ob kruhu in vodi, hodil je zmerom bos, imel je eno samo haljo na sebi in ni po zornicah nikoli spal. – Med tem časom je tudi sveti Frančišek zapustil to ubogo življenje."

Dejavnost

- I. - Izdelovanje lutk iz kahalnic – razbojnikov in Frančiška ter bratov
- dramatisacija 'razbojnikov'
- Bans Roke podaj
- II. - Izdelamo spominsko knjigo. Vanjo vsak vsakemu napiše nekaj lepega, kar vzbuja spoštovanje pri lastniku te knjige
- Izdelamo plakat Vsak človek je svet in dragocen

In jaz?

Kjerkoli (soba, vrt, ulica ...) označim z vrvico prostor, ki bo zame do naslednjega srečanja svet. Enkrat na dan vstopim v ta krog (če lahko, se sezujem) in povem Bogu, koga spoštujem.

Sklepna molitev:

3 Mz 3, 1-6.

- Nekje zunaj zakurimo ogenj in ob njem preberemo odlomek.
- V prostoru srečanja označimo svet kraj, se sezujemo, stopimo vanj in tam preberemo odlomek

5. PRISLUHNI

(prim. Tob 3, 15)

Animator se pripravi ...

"Zelo dragocen dar v skupnosti je dar poslušanja. Da bi mogel drugega poslušati, se moram počutiti varnega. Drugemu moremo nekaj zaupati, kadar vemo, da bo znal o naši skrivnosti molčati. 'Zaupljive skrivnosti' so bistveni del poslušanja: z velikim spoštovanjem moramo gledati na rane in trpljenje drugega, ki nam jih je zaupal, in o tem ne smemo z nikomer govoriti."

"Včasih razmišljam, da bi lahko to 'poslušanje' in 'spoznavanje', o katerem govorimo, primerjali z iskanjem neodkritih koščkov sestavljanke. Ko se nam kdo prvič razkrije, nam to samo po sebi pogosto nič ne pomeni. En sam košček sestavljanke nam ne pove veliko. Toda sledil bo drug košček, če rahločutno poslušam in če je moja empatija pristna. Počasi, drug za drugim se bodo koščki odkrivali in se zlivali v celoto. Postopoma začnemo razločevati sliko. Nikogar seveda nikoli ne razumemo v celoti, tudi nas samih ne. Toda lahko si pridobimo pravi 'občutek', kaj pomeni biti drugi. Nekaj lahko zvemo o 'notranji konsistenci' misli in občutkov drugega človeka. Kadar nam kdo ponudi tako razumevanje, pomeni to za nas trenutek neizmerne tolažbe. 'Hvala Bogu, končno, nekdo ve, kaj pomeni biti jaz.' Človek, ki mu je kdo resnično prisluhnil in ga razumel, se bo s pomočjo tega daru trajno spremenil."

Cilji

SPOZNAVNI Nekateri med nami potrebujejo pomoč.

DOŽIVLJAJSKI Šele ko nekoga slišim, mu lahko pomagam.

DEJAVNOSTNI Vaja poslušanja.

Sveto pismo

Tob 3, 11-15

Odlomek je iz Tobitove knjige in pripoveduje o dveh judovskih družinah, ki živita v izgnanstvu. Obe vztrajata v svoji veri, kljub raznim pristiskom, da bi odstopili. Tobit, ki je oslepel, pošlje sina Tobija k sorodniku Gabaelu, da bi vzel njegov denar. Sara je Raguelova hči, ki ji zli duh Asmodej pobija ženine že na prvo poročno noč. Tobija se na poti ustavi pri sorodniku Raguelu in se poroči s Saro. Skupaj s Saro sta prvo poročno noč molila in Tobija je ostal živ.

Odlomek je Sarina molitev, da bi ji Bog prisluhnil in ji pomagal v njeni nesreči.

Tehnični pripomočki

listi, pisala, dass masa, sveča, kasetofon ali CD player

Metodološki pripomočki

pesmi: Jezus moj, ljubim te, Halo, Bog, kličem te, Mnogo poti, Hej, brat
igre: Micka in Francek, kričanje, telefon
dinamika: vaja poslušanja, dramatizacija

Kateheza

Molitev

- I. Pesem
- II. Sarina molitev (Tob 3, 11–15)

Vstopno mesto

- I. - Vaja poslušanja: v treh minutah zapiši na list vse glasove, ki jih slišiš (izvedemo zunaj)
 - Spomnim se prvih besed, ki sem jih slišal zjutraj
- II. - Po spominu zapišemo Sarino molitev, ki smo jo slišali v uvodni molitvi in potem primerjamo z izvirnikom

Izkušnja Frančiška, Klare in njunih bratov in sester

"Na začetku reda, ko so k Frančišku prihajali prvi bratje, je prebival v Rivotortu. Neke noči, okrog polnoči, ko so vsi spali, je neki brat nenadoma začel kričati: 'Umiram, umiram!' Vsi so se prestrašeni in začudeni zbudili. Frančišek je vstal in rekel: 'Bratje, vstanite in prižgite svetilko.' Ko so prižgali oljenko, je Frančišek vprašal: 'Kdo je kričal, da umira?' Ta je odgovoril: 'Jaz sem.' Frančišek nadaljuje: 'Kaj ti je brat? Zaradi česa umiraš?' On pa: 'Umiram zaradi lakote.'

Frančišek je – poln dobrote in nežnosti – takoj pripravil obed. Da se lačni brat ne bi sramoval jesti sam, so prišli jest vsi bratje."

Dejavnost

- Dramatizacija dogodka pri Rivotortu
- Dva sta obrnjena s hrbtom drug od drugega in rišeta risbo. Eden riše in narekuje (navodila npr. začneš v sredini, potegneš črto navzgor do vogala lista ...), drugi riše po nareku. Risbe primerjata med sabo in zamenjata vlogi.
- Igra gluhi telefon (šepetamo besede, ki so povezane s pripovedjo o dogodku v Rivotortu).
- Iz dass mase izdelamo model uhlja kot simbol za poslušanje.
- Igra Micka in Francek
- Igra kričanje

In jaz?

Izdelaj slovar lepih besed, ki jih slišiš okrog sebe in ga prinesi na naslednje srečanje.

Sklepna molitev

Molitev ob sveči, z glasbo v ozadju. Brez besed, da lahko prisluhnemo Bogu.

6. PET TALENTOV SI MI IZROČIL (prim. Mt 25, 10)

Animator se pripravi ...

"O kakšnih talentih nam govori Gospod? Če je res, kot nas poučujejo zgodovinarji, je bil talent neke vrste zlata palica, katere teža je bila okrog 30 kg. Služabnik, ki je prejel pet talentov je imel torej opraviti z več kot 150 kg težkim bremenom. Seveda pa je talent, kakor pri evangelistu Luki mina, le prisposodba najrazličnejših darov ali talentov, kot pravimo, iz katerih in s katerimi nam je dano zidati stavbo našega življenja.

Prvo, kar velja poudariti, je to, da so talenti zares darovi. Nič ni zaslužen; vse je človeku dano, kot bi rekel sv. Irenej, 'za rast in dozorevanje' (in augmentum et incrementum).

Drugo pa je to, da so darovi porazdeljeni neenakomerno. Vsakemu je dano po njegovi zmožnosti. Ni pomembno, koliko je kdo prejel, marveč, kako je s tem, kar mu je bilo zaupano, ravnal.

Koliko manj nemira bi bilo v našem življenju, če bi to različnost upoštevali in sprejeli! Brez ljubosumja in zavisti bi se veselili uspehov drugih in se opirali le na tisto gotovost, ki nas zares podpira, namreč gotovost, da izpolnjujemo življenje tako, kot ga spoznamo pred Bogom, da je pravilno: kot odgovor na Božji klic in poklic.

2. Evangeljska prilika nam govori tudi o različnih odzivih na gospodarjevo gesto.

Eden izmed služabnikov je ponujen talent skril. Hotel ga je obdržati na varnem. Ni doumel velikodušnosti in gospodarjeve zaupljivosti.

Z njim je računal kot s strogim gospodarjem, če že ne tiranom, kateremu je hotel vrniti toliko, kolikor mu je bil materialno dolžan. Podlegel je tragični zmoti. Kakor tudi mi podlegamo zmoti takrat, kadar se ne vedemo do Boga kot do dobrega Očeta, ki nam daje vse, da bi mu tudi mi podarili vse. Bojimo se, da bi pred Bogom kaj izgubili. Našo pravo sproščenost in ustvarjalnost hromi strah. Ne upamo si tvegati odločilnega koraka. V svoji duhovni ranljivosti in krhkosti pa se morda obrnemo raje na psihologa kot pa na Njega, ki bi nas lahko v temelju ozdravil naših manjvrednostnih kompleksov.

Za razliko od tesnobnega in nezaupljivega služabnika pa prilika pohvali prva dva služabnika. Talente sta prejela zares kot dar. Ob tem nista prekrizala rok v brezdelju, marveč sta na zaupani jima kapital navezala svoj napor in pogumno prizadevanje. Uporabila sta ga smotrno in ne zgrešeno. Tako, da sta ob gospodarjevi vrnitvi lahke duše in z veseljem položila račun svojega trgovanja.

3. Zgrešeno bi bilo, če bi v luči današnje prilike razmišljali o svojem odnosu do Boga kot o nekakšnem barantanju. Pač pa gre za smiselnost, plodnost in srečo našega življenja: naše vere, naše skupnosti, naše Cerkve - in končno, v najglobljem smislu, nas samih.

Kajti naša vera ni mrtev talent. Nerazsvetljena vera, ki nikomur nič ne pove in ki ne odseva v pričevanju, je zakopan talent. Kristjan, ki skriva svoje pravo ime pod plašč moralističnega besedičenja ali napihnjenega samopoveličevanja, je zakopal talent svoje vere.

Cerkev, ki občuduje prejete talente in jih razkazuje kot dragocen zlat nakit; Cerkev, ki tesnobno varuje in ne seje, ki informira in ne oplaja ... je zakopala svoj talent.

Bog nam je dal talente 'za rast in zorenje': za vero, ki navdušuje; za upanje, ki poživlja; za ljubezen, ki razsvetljuje; za Duha, ki opogumlja in bodri.

Poklicani smo, da ustvarjalno in v vsej enkratnosti zaživimo pred Bogom tisto življenje, ki nam je podarjeno. Vsak dan naj bi v molitvi skušali zaživeti in osmisliti podarjene nam energije. Koliko bomo učinkoviti, niti ni naša skrb. Sojeni bomo le po tem, koliko smo se v vsej naši podarjenosti odzvali večnemu Stvarniku.

'Neki judovski učitelj po imenu Susja je dejal svojim učencem: V svetu, ki bo prišel, me Bog ne bo vprašal: Zakaj nisi bil kot Mojzes, veliki voditelj in osvoboditelj Izraela? Tudi me ne bo vprašal: Zakaj nisi bil kot Elija, veliki prerok in čudodelnik?

Marveč me bo prav gotovo vprašal: Zakaj nisi bil ti, resnično ti, rabi Susja? Zato, tako je končal učitelj pred svojimi učenci, poskušam vsak dan znova biti to, kar sem."

Cilji

SPOZNAVNI Ugotoviti, kaj potrebuje nekdo, ki želi služiti drugemu.

DOŽIVLJAJSKI Talent je dar in naloga.

DEJAVNOSTNI Okrepiti vsaj eno "orodje".

Sveto pismo

Mt 25, 14–30

Vsakdo razpolaga z resničnim zakladom: s tem, kar je on sam! Iz tega zaklada lahko vsak črpa, da na enkratni način dela stvari, ki jih edino on lahko uresniči. Naši talenti so: sposobnost, da drugemu izvabimo nasmeh, odločanje za dobro ali zlo, odpuščanje, ... Čemu bi služila ta energija, če se sploh ne zganemo? Bog nam zaupa, ko nam daje ta čudoviti zaklad. Da odgovorimo na njegovo zaupanje in mu ostanemo zvesti, je potrebno te sposobnosti razvijati, jih negovati.

Kakšno odgovornost imamo! Te zmožnosti in energijo moramo uporabljati ter tako ustvarjalno sodelovati. z Bogom

Tehnični pripomočki

listki, pisala, razrezana molitev Gospod naredi iz mene orodje tvojega miru

Metodološki pripomočki

pesmi: O moj Bog, dopusti mi, S pesmijo na ustih

igre: spomin

dinamike: kartanje

Kateheza

Molitev

Gospod, naredi iz mene orodje Tvojega miru,
da bom tja, kjer je sovraštvo, prinašal ljubezen,

kjer vlada krivica, duha odpuščanja,
kjer vlada nesloga, slogo,
kjer vladajo zmote, resnico,
kjer je dvom, zaupanje,
kjer je obup, upanje,
kjer je tema svetlobo,

kjer je žalost, veselje.

Gospod, naj si manj prizadevam,
da bi bil potolažen, kot da tolažim,
da bi me razumeli, kot da razumem,
da bi me ljubili, kot da ljubim. Amen.

(molitev, ki jo pripisujejo sv. Frančišku)

Morda molitev na začetku zmoli eden od animatorjev.

Vstopno mesto

I. – Vsak dobi na začetku tri (dva) listke; na enem je zapisano orodje, na drugem položaj, kjer se orodje potrebuje, na tretjem pa oseba, ki orodje uporablja (npr. stetoskop, bolnik, zdravnik ali kuhar, nekdo je lačen, kuhar ...). Čim hitreje je potrebno poiskati trojice, ki spadajo skupaj.

- na podoben način se lahko izdelata tudi igra spomin (memory)

II. - kartanje s temo problemi:

Vsak dobi svojo karto, na katero napiše problem (resničen ali izmišljen), zraven pa dobi še vsaj tri (dve) karte, na katerih so napisana »orodja« za reševanje problemov (npr. denar, uspeh v šoli, prijateljstvo, sodelovanje, poslušanje, molitev ...) Orodja naj bodo vsakovrstna (od duhovnih do čisto materialnih) – lahko si jih napišejo sami, vendar obstaja nevarnost, da bodo v glavnem ostali pri materialnih. Ko so karte razdeljene, se začne igranje. Prvi prebere svoj problem, ostali pa izmed svojih kart – orodij izberejo tisto, za katero mislijo, da bi lahko v predstavljenem položaju najbolj pomagala. Izmed predlaganih kart tisti s problemom izbere rešitev in izbiro razloži.

Izkušnja Frančiška, Klare in njunih bratov in sester

"Komaj se je Frančišek vrnil v Porciunkulo, je takoj odšel na misijonsko potovanje. V njem je oživela vsa njegova mladostna vnema, da bi storil nekaj velikega. V tem trenutku je začutil, da še ni prepozno, da bi začel na novo. Rekel je: 'Zopet bom šel k gobavcem in jim stregel. Želim, da bi me vsi ljudje zaničevali.'

Na svojem osličku je v enem dnevu obiskal štiri do pet mest in povsod pridigal. Kjer je našel gobavce, jim je stregel. Iz te dobe je verjetno zgodba iz Rožic o hudobnem gobavcu. Grdo je ravnal z brati, ki so mu stregli. Zmerjal jih je, tepel in, kar je bilo najhujše, sramotil in preklinjal je Boga in svetnike, da ga niso mogli poslušati in prenašati.

Sveti Frančišek je šel sam k hudobnemu gobavcu, ga pozdravil in rekel: 'Bog ti daj mir, dragi brat!' Gobavec je odvrnil: 'Kakšen mir naj imam, ko mi je Bog vse vzel in dopustil, da živ gnijem. Ne muči me pa le bolezen, temveč tudi tvoji bratje, ki mi strežejo, a ne delajo, kakor bi morali.'

Tedaj je rekel Frančišek: 'Sin moj, ker nisi zadovoljen z njimi, ti bom stregel sam.' - 'To me veseli,' je odgovoril bolnik. 'Ali kaj bi mi storil več, kot so storili drugi?' - 'Vse, kar želiš,' je odgovoril sveti Frančišek. Gobavec je rekel: 'Želim, da me vsega umiješ, ker tako smrdim, da sam sebe ne morem več prenašati.'

Takoj je Frančišek ogrel vode z dišečimi zelišči, slekel bolnika in ga s svojimi rokami umival, drugi brat ga je splakoval. Po čudežu je gobavost izginila; kjer se ga je Frančišek dotaknil s svojo blagoslovljeno roko, so se rane zacelile. Z zdravljenjem telesa se je zdravila tudi duša. Ko je gobavec začutil, da je ozdravel, ga je prevzelo

kesanje in bolečina nad grehi in je bridko zajokal: 'Gorje meni! Zaradi krivice, ki sem jo storil bratoma, sem zaslužil pekel, pa zaradi moje nepotrpežljivosti in bogokletja!' Sveti Frančišek se je zahvalil Bogu za veliki čudež in odšel v daljne pokrajine, da se je umaknil vsem častem, saj je iskal samo božjo čast in poveličanje, nikoli svoje."

Dejavnost

· Izhodišča za pogovor:

Kdaj je neka stvar orodje?

Kakšna orodja vse poznamo? (ne samo materialna – kosa, srp, kladivo, ampak tudi duhovna – sposobnosti, ki jih kdo ima)

· Je v Svetem pismu omenjeno kakšno podobno orodje? (Mt 25,14-30) Vsak zase poišče in zapiše (na en listek ali vsako lastnost na svojega) 5 lastnosti, za katere se mu/ji zdi, da jih ima in s katerimi bi lahko pomagal/a drugim. Te listke potem premešamo in poskušamo ugotoviti, katere lastnosti pripadajo komu.

In jaz?

Vsak najde tudi kako stvar, ki mu še ne gre dobro in naredi sklep, da se bo do naslednjič trudil, da jo bo razvijal (morda narediti dnevnik, vsekakor pa naslednjič preveriti).

Sklepna molitev:

Ista kot na začetku, vendar jo je sedaj potrebno sestaviti (molitev razrežemo, da so na eni strani položaji, na drugi pa »orodja«)

7. PRIDITE, BLAGOSLOVLJENI MOJEGA OČETA (prim. Mt 25, 34)

Animator se pripravi ...

"Pogled v prihodnost na poslednji (sodni) dan nas tako začuda vrača nazaj v današnji dan, v naš čas. Popolnoma nebistvena je vsaka radovednost, kaj se bo takrat, na sodni dan, zgodilo med oblaki in angelci. Na mestu je le Njegova radovednost, kako smo mi sedaj sposobni razpoznavati Njega, na cestah, po katerih sedaj hodimo. Takrat, poslednji dan, se ne bo zgodilo nič drugega, kot le razodelo to, kar se sedaj dogaja. Sodni dan se torej dogaja danes (Jn 3, 18).

Ni nam treba čakati pred težkimi bronastimi vrati, da bi nas On, večni Kralj sprejel v svoje dvorane. Saj nas On sam že čaka. Vrata so odprta: vrata samotne kočice, vrata bolnišnice, vrata jetnišnice, taborišča ... Tam prebivajo najmanjši bratje, v katerih je On sam navzoč. 'Kar ste storili kateremu izmed teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili' S tem ni rečeno, da je odnos do sočloveka isto kot odnos do Boga. Pač pa je res, da bo prav naš odnos do sočloveka za vedno zapečatil naš odnos do Boga. 'Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta, prejmite kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetkov sveta. Zakaj lačen sem bil . . .' itd. Vprašanje je torej tisto sedanje dejavno prepoznavanje Kristusa na zemlji v luči zadnje stvarnosti, o kateri govori evangelij.

Za don Boska pripovedujejo, da je odšel v Francijo nabirat pomoči za svoje ustanove. V neki pariški župniji je našel prenočišče. Ko je bil čez leta razglašen za svetnika, naj bi ušla iz ust župnika, ki je don Boska nekoč sprejel, obžalujoča izjava: 'Če bi vedel, da je svetnik, bi mu dal najlepšo sobo v župnišču in ne tisto na podstrešju.'

Če bi tudi mi vedeli, kje nam je iskati že sedaj tistega Božjega kraljestva, ki je med nami!"

Cilji

SPOZNAVNI Ljudje smo Kristusovi bratje

DOŽIVLJAJSKI Služiti Kristusu pomeni služiti ljudem.

DEJAVNOSTNI Umiti noge drug drugemu.

Sveto pismo

Mt 25, 31–46

Kje lahko vidimo Jezusov obraz? Na obrazih ljudi! Na njih je treba iskati poteze njegovega obraza, v njihovem življenju je potrebno iskati sledove njegove navzočnosti. Predvsem pa kažejo sledove njegove navzočnosti obrazi in življenje ljudi, katerih življenje je težko in neznosno, ki so deležni le malo sreče. Da bi ga opazili, je potrebno vsak dan odpreti svoje srce. Mogoče ga je srečati na vsakdanjih krajih.

In prav te "malenkosti" bodo tiste, ki bodo štele pri poslednji sodbi, pri veliki inventuri našega življenja, pri poslednji sodbi.

Tehnični pripomočki

plakat, flomastri, umivalnik z vodo, brisača, vstopnica za nebesa iz papirja

Metodološki pripomočki

pesmi: O dobri, mogočni Bog, Si solza v očeh, Gospod naj ti da svoj blagoslov

igre: poslednja sodba

dinamike: risanje

Kateheza

Molitev

Gospod mi je dal brate.

Dal mi je brate, da jih ljubim,

dal mi je brate, da se jih veselim,

dal mi je brate, da jih sprejemam,

dal mi je brate, da jih poslušam,

dal mi je brate, da v njih prepoznavam Stvarnikovo obličje,

dal mi je brate, da jih občudujem,

dal mi je brate, da v njih odkrivam sledove Dobrega!

Vstopno mesto

Na plakatu dopolnimo stavek: "Ljudje smo Kristusovi bratje in sestre, ker ... " Vsak pove ali sam zapiše na plakat, zakaj smo Kristusovi bratje.

Izkušnja Frančiška, Klare in njunih bratov in sester

Klarin odnos do sester najbolje pokaže njena skrb za slabotne sestre: "Ker pa nimamo telesa iz brona niti ne trdnosti, kakor je trdnost kamna (prim. Job 6, 12), temveč smo krhke in nagnjene k raznim telesnim slabostim, te prosim in rotim v Gospodu, o predraga, odtegni se po modri razsodnosti neumerjeni, skoraj pretirani in nemogoči strogosti, za katero si se odločila, kakor sem zvedela, da bi živo s svojim življenjem poveličevala Gospoda (Iz 38, 19; Sir 17, 19), Gospodu izkazovala razumno češčenje (prim. Rim 12, 1) in bi tvoja žrtev bila vedno začinjena s soljo modrosti (prim. 3 Mz 2, 13; Kol 4, 6). Ostani vedno zdrava v Gospodu, kakor si tudi zase želim. Sebe in svoje sestre priporočam tvojim svetim molitvam.

V Vodilu je naročila glede telesnega posta: "Sestre naj se vedno postijo. Na božič pa, na katerikoli že dan je, naj bo dovoljeno jesti dvakrat. Mladim, slabotnim in zunanjim sestram naj opatinja po uvidevnosti dobrotno daje spregled. V času očitne potrebe pa se sestre sploh niso dolžne telesno postiti."

Ena izmed pomembnih nalog opatinje je bila skrb za bolne sestre: "Opatinja je strogo dolžna, da se zanima za bolne sestre sama ali po drugih sestrah. Posvetuje naj se glede hrane in vsega drugega v zvezi z njihovo boleznijo in po možnosti ljubeče in usmiljeno poskrbi zanje. Vse so namreč dolžne, da skrbijo in strežejo svojim bolnim sestram, kakor bi želele, da bi njim stregle druge, če bi zbolele. Druga drugi naj zaupno razodeva svoje potrebe. In če mati ljubi in hrani svojo telesno hčer, koliko bolj mora sestra ljubiti in hraniti svojo duhovno sestro!" Iz odnosa do bolnih sester lahko razberemo, kako si Klara predstavlja skupno sestrsko življenje. Duhovno ljubezen postavi nad telesno, pri čemer spodbuja k ljubeznivosti in usmiljenju. Sestra

Pacifika de Guelfuccio je na kanonizacijskem procesu pričala, da je bila mati do sester "ponižna, blaga in ljubezniva ter da je imela sočutje z bolnimi; medtem, ko je bila ona zdrava, jim je stregla in umivala noge ter jim dajala vodo; in enkrat je umivala sedeže od bolnih sester."

Dejavnost

I. - Narišemo Klaro, ki skrbi za najmanjše, v našem primeru njene sestre

- Razdelimo se v pet skupin: lačni, žejni, tujci, nagi, jetniki: vsaka skupina napiše namišljen pogovor s tem človekom ali zaigra srečanje s tem človekom

II. - Eden od animatorjev umije otrokom noge in tudi otroci drug drugemu v duhu Jezusovih besed: "Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil" (Jn 13, 15)

- Igra Poslednja sodba. Razdelimo se v skupine kot v prejšnji dejavnosti. Izberemo dva prostovoljca. Skupina skupaj pripravi pantomimo. Prostovoljca ugotavljata katero skupino ubogih predstavljajo: lačne, žejne, tujce, nage ali ujetnike. Tisti, ki prej ugotovi, dobi en del vstopnice za v nebesa; razrezana je na pet delov.

In jaz?

Vstopnico za nebesa razreži na toliko delov, kolikor je dni do naslednjega srečanja. Zvečer presodi, če lahko dodaš še del vstopnice za tisti dan. Na vsak del vstopnice tudi napiši kaj takega si storil, da si na dobri poti v nebesa. Vstopnico prinesi na naslednje srečanje.

Sklepna molitev:

Pesem

8. VINA NIMAJO.
(prim. Jn 2, 3)

Animator se pripravi ...

"Lahko te še naprej poslušam in opogumljam, da mi zaupaš še več, dokler ne bom dojel širšega ozadja tvoje navidezno pretirane trditve. Lahko grem miljo daleč v tvojih mokasinih. Lahko stopim v tvojo kožo, se vživim v tvoje razmišljanje, gledam s tvojimi očmi. Objektivno je možno, da se ti verjetno motiš v svoji trditvi, kako ti hočejo škodovati. Večina ljudi najbrž sploh ne razmišlja o tebi, kaj šele, da bi ti škodovali. Toda ko bi se sam rodil tvojim staršem in pri njih odraščal, ko bi bil član tvoje družine, ko bi imel vse tvoje izkušnje iz otroštva in bi odraščal v tvojem okolju,

ko bi vse to gledal s tvojimi očmi – potem bi zares razumel, zakaj ti tako razmišljaš in občutiš."

Cilji

SPOZNAVNI Odkriti vzgibe, ki vodijo Frančiška v služenje.

DOŽIVLJAJSKI Vživeti se v drugega.

DEJAVNOSTNI Dobrodelna akcija v župniji.

Sveto pismo

Jn 2, 1–11

Ženin na tej svatbi naj bi bil Janez, Zebedejev sin. Marija je opazila, da je zmanjkalo vina, in to povedala Jezusu. Njeno opazko potem Jezus uporabi zato, da pove kako še ni čas za razodetje njegove slave. Kljub temu naredi čudež in spremeni vodo v vino.

Tehnični pripomočki

videorekorder, videokaseta, plakat, flomastri, voščenske, listi z molitvijo Kristus nima danes drugih rok

Metodološki pripomočki

pesmi: Ko prideš v Assisi, Smo Božji otroci (glej prilogo)

Kateheza

Molitev

Bog, jaz, ki sem obut, te molim s stotinami milijonov tistih, ki hodijo boski po pesku, prahu in kamenju. Jaz, ki nikoli nisem vedel, kaj je pomanjkanje obleke, te prosim za vse svoje brate, ki se nimajo s čim pokriti. Jaz, ki hodim v šolo in se učim, te molim z množico nepismenih. Jaz, ki imam vedno pri roki zdravnika, te prosim s tistimi, ki umirajo samotni in zapuščeni. Gospod, pomešam se med množico tistih, ki te ne poznajo in te prosim zanje. Kristus, daj jim moči, poguma in luči. Amen.

Vstopno mesto

- Kdo od znanih ljudi, živih ali že umrlih, nam je zgled sočutja?
- Pogledamo odlomek kakšnega filma ali risanke o človeku, ki je delal dobro v življenju (svetnik, princesa Diana ...)

Izkušnja Frančiška, Klare in njunih bratov in sester

"Marjeta se je rodila leta 1247 v vasi Laviano, nedaleč od Kortone v italijanski pokrajini Toskani. Vse do smrti ljubeče in globoko verne matere, umrla je, ko je bila Marjeta stara sedem let, je bilo otroštvo kortonske svetnice mirno in varno. Ko pa je v hišo prišla mačeha, je bilo dekletce bolj ali manj prepuščeno samo sebi. Odrasla je v izredno lepo, a precej lahkoživo in naveličano dekle. Njena nenavadna lepota je še posebej pritegnila mladega graščaka Arsenija iz Montepulciana. Vztrajno jo je obiskoval in končno dosegel, da je neke noči prebegnila na njegov grad. Bilo ji je osemnajst let.

Devet let je živela kot Arsenijeva ljubica in mu rodila sina. Čeprav ji je graščak obljubljal poroko, te sreče ni doživela. Njena vest ji je neprestano očitala življenje v

velikem grehu, a kljub temu, da je pogosto jokala nad svojim življenjem, ni zmogla moči, da bi ga spremenila.

Pot spreobrnjenja se je za Marjeto začela leta 1274 s smrtjo njenega ljubimca. Ubili so ga. Njegova družina jo je skupaj s sinčkom nagnala z gradu in ni ji preostalo nič drugega, kot da poskuša preživeti sama. Doma v Lavianu jo je bil oče sicer pripravljen sprejeti, vendar je obveljala mačehina beseda. Marjeta je brez kakršnegakoli premoženja in z majhnim otrokom potrkala na vrata samostana Frančiškovich manjših bratov v Kortoni. Sprejeli so jo prijazno, a pri njih ni mogla ostati. Predstojnik ji je naravnost povedal: 'Moja hči, premlada si in prelepa.' Pod svojo streho sta jo končno le sprejeli dve premožni in bogati gospe in ji pomagali narediti prve korake na poti spreobrnjenja.

Marjeta je vedela, kako daleč stran od Boga jo je odpeljala njena nečimrnost in z vsem srcem se je hotela spet vrniti v Božji objem. Po treh letih trde preizkušnje so ji dovolili, da si je naredila spokorno obleko frančiškanskega tretjega reda. Odločila se je, da bo s pokoro zadostila Gospodu za vse žalitve, ki mu jih je prizadejala z grehi, in da bo očistila svoje srce zanj. Neizprosno se je borila obvladovati skušnjave, ki so jih prinašale njena lepota, razvajenost in razuzdanost. Njena spokornost, združena z globokim premišljevanjem Kristusovega trpljenja, z nenehno molitvijo in veliko ljubeznijo do bližnjega, jo je čedalje bolj čistila. Polagoma je bila deležna izrednih milosti in v trdem boju se je povzpela do svetosti, ki je pretresla in spremenila vso Kortono.

Sama pa se je še vedno čutila tako veliko grešnico, da so jo obhajali celo dvomi, če Bog sploh lahko odpusti tako velike grehe. Ko se je zaradi občutkov velike nevrednosti obotavljala prejemati obhajilo, jo je Jezus sam spodbujal in krepil: 'Hči moja, ne odteguj se zakramentu mojega telesa! Tvoje srce je očiščeno grehov. Zato ti ukazujem: Ne boj se me prejeti vsak dan, ko mi pripraviš ponižno in pobožno v svoji duši kraj počitka. Ravno pobožno uživanje mojega telesa te je napravilo vredno, da si prejela tako velike darove raznovrstnih milosti. Sveto obhajilo je veliki vir tvojega zveličanja in tvoje tolažbe.'

V Marjetino srce se je razlilo morje veselja. Bila je blizu svojemu Ljubljenemu in nič ji ni bilo pretežko storiti zanj. Ljubezen, ki je bila deležna, jo je gnala, da je nesebično služila ubogim in bolnim in vse mesto jo je imelo za živo svetnico. Množice ljudi so prihajale k njej, da bi slišali besedo tolažbe ali dober nasvet, ona pa jih je pošiljala k manjšim bratom. Število tistih, ki so se po njenem nasvetu spovedali, je bilo tako veliko, da se je celo njen osebni spovednik pritoževal, da ne zmore opraviti tako velikega dela.

Marjeta, ki je vse od leta 1278 dalje živela v zavetišču za uboge in jim stregla ter s težaškim delom preživljala sebe in svojega sina, se je zadnjih devet let, potem ko je sin odšel v samostan, umaknila v samoto. V molitvi in spokornosti je živela z Gospodom, ki jo je potegnil iz brezna greha in jo osrečil. Po poti pokore je postala to, kar ji je Gospod napovedal: 'Naredil te bom za ogledalo grešnikov. Na tebi bodo najbolj zakrknjeni spoznali, kako rad sem usmiljen do njih, da bi jih rešil. Ti si lestev za grešnike, da bodo prišli k meni po tvojem zgledu. Moja hči, postavi sem te kot luč sredi teme, kot novo zvezdo, ki jo dajem svetu, da bo prinesla slepim luč, da bo tiste, ki so zašli, spet pripeljala nazaj in vzdignila tiste, ki so klonili pod bremenom svojih grehov. Ti si pot obupanih, glas usmiljenja.'"

"Tempelj boginje Kali v Kalkuti je postal pravo gnezdo tatov, zasvojencev z mamili in leglo prostitucije. Nedaleč od tam je mati Terezija skrbela za zapuščene reveže in tiste, ki so umirali na ulicah, nazadnje pa so ji mestne oblasti dale v uporabo ta stari tempelj.

Ko so ljudje izvedeli, čemu bo po novem namenjen ta kraj, so se pritožili pri oblasteh. 'Neka tujka skuša spreobrniti reveže v krščansko vero! Zahtevamo, da to žensko preženete iz tega kraja!'

'Le mirno, le mirno!' je odvrnil komisar, 'strinjam se, obljubim vam, da ji bom naročil, naj odide.'

Odšel je v Kalijin tempelj in se napotil proti materi Tereziji. Ob njej je ležal bolnik, ki je neznožno smrdel. Od smradu je človeka kar dušilo. Komisar se je sklonil nad bolnika. Požrl je slino, prizor je bil grozen: umirajoči je bil ves posut z ranami! Mati jih je previdno mazala s kalijevim permanganatom. Komisarju je rekla:

'Lahko vas popeljem naokrog, če želite videti kaj posebnega.'

'Ne, res bom pogledal, ampak to želim opraviti sam', je odgovoril prizadeto, 'pustite me samega.'

Ko se je vrnil, je odšel k tistim, ki so se pritoževali nad redovnico: 'Obljubil sam vam, da bom tisto žensko odslovil iz naše četrti. Prav, to bom storil, ampak pod enim pogojem: da bodo vaše matere in sestre delale tisto, ker dela ona. V tem primeru jo bom napodil!'

Od tistega dne ni nihče več zahteval, da mora mati Terezija stran."

Dejavnost

I. - Pogovor o filmu ali kateri od pripovedi:

Zakaj smo kristjani občutljivi za razne stiske ljudi?

Kakšne stiske opaziš v svoji okolici (plakat)? Ta plakat lahko obesimo na vidno mesto, da vzbudimo v ljudeh več sočutja.

III. - Na srečanje povabimo nekoga, ki dela v humanitarni organizaciji

- V župniji organiziramo tombolo. Izkupiček podarimo kakšni dobrodelni organizaciji

In jaz?

Vsak dobi napisano molitev ... :

Kristus nima danes drugih rok kot naše, da bi nadaljeval svoje delo; tudi nima drugih nog kot naših, da bi vodil ljudi po njihovi poti; Kristus tudi nima drugih ust kot naših, da bi govoril ljudem o Bogu; tudi nima druge pomoči kot našo, da bi spreobrnil ljudi.

Mi smo danes Sveto pismo, ki ga ljudje berejo:

mi smo danes Božje sporočilo v besedi in dejanjih.

In če je to besedilo napolnjeno z napačnimi besedami, če se naše roke ukvarjajo z drugimi rečmi? Če stopajo naše noge po napačnih poteh?

Če naša usta govorijo neprimerne besede?

Ne moremo mu služiti, ne da bi hodili za njim. (Molitev iz 14. stoletja)

... in jo moli vsak večer.

Sklepna molitev:

Molitev iz 14. stoletja ali Molitev k sv. Marjeti Kortonski

O sveta Marjeta iz Kortone,

pred križanim Jezusom sem,
h kateremu si tako zvesto molila.

Izprosi tudi meni milost,
da bom slišal njegov glas
v njegovi Besedi, v molitvi
in v dogodkih življenja.

Križani Jezus,
utrudi mojo vero
in mi, tako kot sveti Marjeti,
podeli milost iskrenega kesanja mojih grehov
ter ljubezen do najbolj potrebnih.
Spremljaj me, te prosim,
vse dokler ne pridem v Očetovo hišo. Amen.

9. KAKO, DA STA ME ISKALA? (prim. Lk 2, 49)

Animator se pripravi ...

"Družina je prostor, kjer se odigravajo najpomembnejše zgodbe življenja. Je kraj, ki je zaznamovan z najsilovitejšimi doživetji, ki za vselej vtisnejo svojski pečat na vse člane družine. V njej se naučimo osnovnih oblik obnašanja, v družini prvič začutimo globino intimnosti, pripadnosti, ljubljenosti, hotenosti, želenosti ali pa odvečnosti, zavrženosti, nepripadnosti. K temu temeljnemu izkustvu se vedno znova vračamo, saj nas ravno čutenje in mišljenje, ki ga ustvarja družina, določa v vsem našem poznejšem ravnanju."

Vloga staršev je danes, ali bi naj vsaj bila, enakomerno razdeljena med oba roditelja; med seboj si pomagata, se dopolnjujeta in nadgrajujeta. Glede na preteklost se je spremenil tudi položaj otrok, ki postajajo vedno bolj enakovredni člani družine. Tako kot starši imajo tudi otroci v družini svoje pravice: sodelujejo v odločitvah, ki se tičejo življenja celotne družine, izražajo svoja mnenja, ..., pa tudi svoje dolžnosti. Vzgoja, ki

ne upošteva sposobnosti otrok in od njih ničesar ne zahteva (Saj so še otroci!) vodi v razvajenost, ki jo je kasneje težko odpraviti.

Cilji

SPOZNAVNI V družini služimo drug drugemu.

DOŽIVLJAJSKI Resnično služenje povezuje družino.

DEJAVNOSTNI Odkrijem svojo nalogo v družini in jo tudi uresničim.

Sveto pismo

Lk 2, 41-49

Dvanajst let. To je doba, v kateri človek doživlja, da je otroštvo premajhna dežela; čimprej jo je potrebno zapustiti. Veliko stvari je treba odkriti. Kako je razburljivo, ko človek to opravi sam, ne da bi ga drugi vodili za roko! Odraščajoči Jezus se vključi v učene pogovore »velikih« o Bogu. Zakaj bi otrok, ki ljubi Boga, ne imel ničesar reči o Bogu, kar bi bilo tudi pomembno kakor besede »velikih«? In vendar kljub temu, da je Jezus Božji Sin, ostane podrejen svojim zemeljskim staršem in se z njimi vrne domov.

Tehnični pripomočki

- I. revije za izrezovanje, škarje, plakat, vrv, kopije iz knjige Mihec v novi zavezi, napiši vse, kar potrebuješ za okvir
- II. voščenske, dva plakata

Metodološki pripomočki

pesmi: Sem jaz, gradim družinico, Jezus daje ljubezen, Tu smo zbrani, Tolikokrat poslušamo

dinamike: vlečenje vrvi

Kateheza

Molitev

RAZLAGA OČENAŠA

1 Presveti Oče naš: naš Stvarnik, Odrešenik, Tolažnik in Zveličar.

2 Ki si v nebesih: v angelih in svetnikih, ko jih razsvetljuješ za spoznanje, kajti ti, Gospod, si luč. Ti jih razvemaš za ljubezen, kajti ti, Gospod, si ljubezen. Ti prebivaš v njih in jih napolnjuješ z blaženostjo, kajti ti, Gospod, si najvišje dobro, večno dobro, iz katerega vse dobro izhaja, brez katerega nič dobrega ne obstaja.

3 Posvečeno bodi tvoje ime: naj se zasveti v nas spoznanje o tebi, da bomo spoznali širokost tvojih dobrot, dolgost tvojih obljub, visočino tvojega veličanstva in globočino tvojih sodb (Ef 3,18; Ps 35,6.7).

4 Pridi k nam tvoje kraljestvo: da boš vladal v nas po milosti in nam dal priti v tvoje kraljestvo, kjer je gledanje tebe nezastrito, ljubezen do tebe popolna, združenost s teboj blažena in uživanje tebe večno.

5 Zgodi se tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji: da bi te ljubili z vsem srcem, tako da bi vedno mislili nate; z vso dušo, tako da bi vedno hrepeneli po tebi; z vsem mišljenjem, tako da bi svoje namene naravnali na tebe in v vsem iskali tvojo čast; z vsemi svojimi močmi, tako da bi vse dušne in telesne moči in čute do kraja porabili v služenju ljubezni do tebe in v ničemer drugem. In da bi ljubili svoje bližnje kakor sami sebe, tako da bi z vsemi svojimi močmi pritegovali vse k ljubezni do tebe, se

veselili blagra drugih kakor svojega lastnega blagra ter sočustvovali v nesreči in da bi nikogar v ničemer ne žalili.

6 Naš vsakdanji kruh: svojega ljubega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, nam daj danes; da bomo priklicali v spomin, razumeli in častili ljubezen, ki jo je imel do nas, in vse tisto, kar je za nas govoril, storil in trpel.

7 In odpusti nam naše dolge: po svojem neizrekljivem usmiljenju, po moči trpljenja svojega ljubljenega Sina in po zasluženju ter priprošnji blažene Device Marije in vseh tvojih izvoljenih.

8 Kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom: in glede tistega, česar ne odpuščamo popolnoma, stori ti, Gospod, da v polnosti odpustimo, da zaradi tebe resnično ljubimo sovražnike in zanje pobožno molimo; da nikomur ne vračamo hudega s hudim, temveč da se v tebi trudimo koristiti vsem.

9 In ne vpelji nas v skušnjava: naj bo skrita ali očitna, nenadna ali dolgotrajna.

10 Temveč reši nas hudega: preteklega, sedanjega in prihodnjega.

Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu ...

Vstopno mesto

I. - V reviji poiščemo vse, kar je v zvezi z družino, in nalepimo na plakat

- Na sliki, ki prikazuje prizor iz templja (glej prilogo), naj otroci poiščejo Jezusa in naredijo naloge, ki so opisane ob strani

II. Za vsakega v družini in za vse skupaj poiščem simbol in jih narišem na plakat.

Izkušnja Frančiška, Klare in njunih bratov in sester

Frančišek je obiskoval družino, ki je imela bolnega otroka.

"Kmalu sta prišla do mesta, kjer se je videla mala kmetija. Komaj sta stopila na dvorišče, ju je že sprejela žena. Kakor da ju že čaka na pragu svoje hiše. Takoj ko ju je zagledala, je prišla k njima. Njen obraz je žarel.

"O, moj brat!" je nagovorila Frančiška ganjeno, "kar mislila sem si, da boste danes prišli. pričakovala sem vaš obisk. Ko bi vi vedeli, kako sem srečna! Mojemu malemu je mnogo bolje. Zadnje dni je lahko nekaj malega pojedel. Ne vem, kako naj se vam zahvalim."

"Hvaljen bodi Bog!" je vzkliknil Frančišek. "Njemu se je treba zahvaliti."

Vstopil je, takoj za njim Leon, v nizko bajto. Približal se je posteljici in se sklonil k otroku. Dobil je lep, širok nasmeh. Mati je bila vsa prevzeta od tega. V otroka se je življenje spet vidno vračalo.

V tem trenutku je v sobo vstopil stari oče z obema starejšima, ki sta se mu motala med nogami. To je bil dokaj vitek mož mirnega obraza, z umirjeno jasnostjo v očeh.

"Dober večer, brata," jima je rekel. "Kako lepo od vaju, da sta nas obiskala. Zelo nas je skrbelo zaradi malega. Ampak, glej, kaže, da se bo vse uredilo."

"Zelo sem srečen zaradi tega in se zahvaljujem Bogu," je rekel Frančišek Frančišek jih je potem vse povabil pred hišo, kjer je v korito zasejal semena rož Speranza (upanje). Z Leonom sta ostala še na večerji.

Potem je oče družine prevzel besedo in rekel:

"Moja žena in jaz se že nekaj časa sprašujeva, kaj bi lahko storila, da bi živeli v večji popolnosti. Seveda ne moreva zapustiti otrok in živeti kot bratje. Kaj storiti?"

"Zadostuje vam, da se držite svetega evangelija prav v tem stanu, v katerega vas je Gospod poklical," je preprosto odgovoril Frančišek.

"Ampak kako to živeti v dejanju?" je vprašal oče.

Frančišek je odgovoril: "Gospod nam v evangeliju pravi na primer: 'Naj bo največji med vami kakor najmanjši in, kdor je prvi, naj bo vaš služabnik.' Veste, ta beseda velja za vsako skupnost, tudi za družinsko. Tako se mora gospodar družine, ki mu vsi dolgujejo poslušnost in gledajo nanj kot na največjega, obnašati kakor najmanjši in biti služabnik vsem svojim. Skrbel bo za vsakega od njih s prav toliko dobrote, kolikor bi sam želel do sebe, če bi bil na njihovem mestu. Do vseh bo mil in prijazen. Zaradi napake kakega od njih se ne bo razjezil, temveč ga bo v vsej potrpežljivosti in ponižnosti opozoril in ga prijazno podprl. To pomeni, živeti po svetem evangeliju ...'"
Frančišek je navedel še nekaj primerov življenja po evangeliju v družini. Pogovarjali so se vse do takrat, ko se je dan že nagnil k večeru in je postalo hladno. Vse je mogoče v zaupanju in preprostosti, je razlagal Frančišek.

Dejavnost

I. - vpliv vsakega člana na odnose v družini: Otroci sedijo v krogu, nekdo lahko sedi tudi znotraj kroga. Vsi so med seboj povezani z vrvjo. Nekoga pokličemo in ko ta vstane, potegne za seboj vse v krogu, nekoga bolj, nekoga manj. Tako malo ponavljamo in otroci vidijo, kako dejanje nekoga (ko hoče oditi iz kroga) vpliva na vse v krogu.

- mi sprašujemo, vi odgovarjate: Animatorji odgovarjajo na vprašanja otrok o njihovih družinah (lahko z listki) in prinesejo s sabo albume.

- izdelamo okvir za sliko

II. plakat razrežemo na tri dele, otroke razdelimo na tri skupine; vsaka skupina napiše na svoj del razrezanega plakata vlogo: očeta, mame in otrok v družini

In jaz?

Poišči kakšno staro fotografijo mame in očeta, jo daj v okvir in jima jo podari.

Sklepna molitev:

O Jezus, blagoslovi me

10. VSTANI, POJDI V NINIVE!

(prim. Jon 1, 2)

Animator se pripravi ...

"V Kristusa verujem na svoj način. Zakaj je Cerkev tako pomembna? To je žgoče vprašanje za današnje ljudi. Ne gre le za vprašanje prizadetosti in jeze, ki ju povzročajo razni škandali. Gre za globlje vprašanje določenega nezaupanja v institucije in v vse oblike avtoritete. Družbena zavest šestdesetih let je odprla pot drugačnemu razpoloženju, ko se zdi posameznikovo življenje bolj zasebno kot prej, s čimer mislijo, da smo izgubili zaupanje v svojo sposobnost, da bi spremenili svet, in se zato umikamo v svoj jaz. Naj razlagajo tako ali drugače, zdi se, da je pravo skupnost težje najti, in težave s Cerkvijo so se poglobile v neke vrste oddaljenost; mnogi ljudje se raje odločajo za vero 'na svoj način'.

Tako danes ni lahko zagovarjati pomembnosti Cerkve. Če naj bi prišli do kakršnega koli odgovora na to vprašanje, se moramo uglasiti na pravo valovno dolžino. Večina govorjenja o Cerkvi se nanaša na zunanji ali sociološki vidik: na duhovnike, škofo ali

strukture, vpliv v družbi ali morda na zunanje navade in predpise. Vse to dejansko obstaja in lahko povzroča probleme, toda nič od tega se ne dotika bistva. Ta raven debate nam ne bo nikoli pomagala razumeti Cerkve v luči vere. Če obtičimo pri vprašanih površinske podobe Cerkve, to res lahko celo ovira 'vero v Kristusa'. Vprašanje nakazuje – po mnenju napačno – da osebna vera ne potrebuje Cerkve. Drugi spet istovetijo pripadnost Cerkvi in vero v preveliki meri; če ena zaide v težave, propade tudi druga. Spoznati moramo, da je Cerkev osnovni dom in služabnica vere, vendar da ti nista eno in isto."

Cilji

SPOZNAVNI Občestvo smo bratje in sestre v Kristusu.

DOŽIVLJAJSKI Frančiškovi otroci smo del Cerkve.

DEJAVNOSTNI Prevezeti nalogo v župniji.

Sveto pismo

Jon 1–3

Odlomek govori o preroku Jonu in njegovi poklicanosti.

Jona je od Boga izbran, poklican, da naj s svojim oznanjevanjem, s svojimi sposobnostmi služi drugim, postane prerok – kažipot za Ninivljane. Vendar se Jona najprej Bogu upre, noče služiti, noče biti kažipot. Z ladjo se odpelje ravno v nasprotno smer, misleč, da se pred Bogom lahko skrije. Bog pa ga najde in znova povabi. Zdaj se Jona ne upira več, gre in postane prerok. Svoje sposobnosti da v služenje in s tem reši Ninivljane.

Tehnični pripomočki

kartonske škatle, šelešamer, barvni listi, škarje, lepilo, listki, plakat, podobice, listki z veroizpovedjo

Metodološki pripomočki

pesmi: O Gospod, studenec vse dobrote, Gremo vsi (glej prilogo), Svet mora biti lepši, Pridi hitro

igre: ugotovi, kdo sem

Kateheza

Molitev

I. Molitev:

"TVOJA VELIKA HIŠA

Tvoja velika hiša

me vabi, Gospod.

Pripravljena je,

da se vsak zemljan

v njej počuti domače

kot v hiši svojega Očeta.

Tvoja velika hiša

je tiha, Gospod,

kajti zapustiti je treba hrup,

v globini srca

slišati glasbo tvoje navzočnosti.
Tvoja velika hiša, Gospod,
je vsa razsvetljena s svečami,
s sijajnimi okni,
ki našim očem odpirajo
tvojo čudovito svetlobo,
ki je močnejša od vse temine.
Tvoja velika hiša, Gospod,
je polna melodij
kot praznično stanovanje;
tu moli tvoje ljudstvo;
k tebi se dvigajo pesmi;
klici in skrbi
vseh prebivalcev zemlje.
V tvoji veliki hiši smo,
Gospod, da bi v njej okušali
veselje tvoje velike ljubezni."

II. Veroizpoved (glej prilogo)

Dobijo jo na listih, s tem, da ključne besede manjkajo. Najprej jo je potrebno dopolniti, podčrtati tisti del, ki govori o Cerkvi, nato pa jo zmolimo (še prej predstavi kot molitev Cerkve, ki je brez občestva skoraj ne znamo več zmoliti sami – lahko poskusite).

Vstopno mesto

Iz kartona naredimo cerkev.

Izkušnja Frančiška, Klare in njunih bratov in sester

"Medtem ko je božji svetnik po papeževem nasvetu molil, mu je Gospod v Duhu s priliko spregovoril tole: 'V neki puščavi je živel zelo lepa in uboga žena. Njeno lepoto je občudoval veliki kralj in želel jo je za ženo, ker je upal, da bo z njo imel lepe otroke. Ko se je z njo oženil, je imel mnogo otrok. Ko so sčasoma odrasli, jih je mati takole nagovorila: 'Otroci, ne sramujte se, ker ste kraljevi sinovi. Pojdite torej na njegov dvor in on vam bo dal vse potrebno!' Otroci so prišli h kralju, ki je občudoval njihovo lepoto. Ko je videl, da so mu podobni, je rekel: 'Čigavi sinovi ste?' Odgovorili so mu, da so otroci revne žene, ki živi v puščavi.

Tedaj jih je kralj z velikim veseljem objel in jim rekel: 'Ne bojte se, kajti moji sinovi ste! In če se pri moji mizi nasitijo tujci, koliko bolj se morate vi, ki ste moji zakonski otroci.' In kralj zapove omenjeni ženi, naj pošlje k njemu vse otroke, ki jih je imela z njim, da bi bili vzgojeni na dvoru.' Blaženi Frančišek je po tej prikazni, ki jo je imel v molitvi, razumel, da tista ubožna žena pomeni njega samega.

In ko je opravil molitev, se je zopet predstavil svetemu očetu in mu po vrsti povedal, kar mu je bil Bog razodel. Potem je rekel: 'Gospod, jaz sem tista uboga žena, ki jo je Bog po svoji milosrčnosti iz ljubezni ustvaril lepo ter jo naredil za mater zakonskih otrok. Kralj kraljev pa mi je rekel, da bo skrbel za vse moje otroke, ker če skrbi za tuje, mora toliko bolj skrbeti za svoje. In če je dal Bog grešnikom časne dobrine iz ljubezni do njihovih otrok, koliko več jih bo dal evangeljskim možem, katerim pripadajo po zasluženju.'

Papež se je zelo začudil, ko je slišal vse to, toliko bolj, ker je pred prihodom blaženega Frančiška videl v prikazni, kako se je cerkev svetega Janeza v Lateranu hotela porušiti, pa jo je neki pobožen, majhen in zaničevan mož podpiral s svojimi pleči. Ko se je zbudil, je bil čisto iz sebe in preplašen. Kot razsoden in moder mož je premišljeval, kaj naj bi pomenila ta prikazen.

In čez nekaj dni je prišel k njemu ta blaženi mož ... Ko ga je videl papež tako gorečega v božji službi in je premišljeval o svojem videnju ter o prej rečeni priliki, ki mu jo je povedal Frančišek, je začel govoriti sam pri sebi: 'V resnici, ta je tisti pobožni in sveti mož, ki bo Božjo Cerkev povzdignil in podprl.'"

Ob razlagi postavimo pod cerkev Frančiškov kipec.

Klarina izkušnja čutenja Cerkve:

"Zaradi tega kleče in globoko sklonjena z dušo in telesom priporočam vse svoje sestre, sedanje in prihodnje, sveti materi rimski Cerkvi, papežu in posebno gospodu kardinalu, varuhu reda manjših bratov in našega reda.

Iz ljubezni do Boga, ki je bil ubog položen v jasli (prim. Lk 2, 12), ubog živel na zemlji in gol visel na križu, naj skrbi, da bo ta 'mala čreda' (Lk 12, 32), ki jo je najvišji Oče rodil v svoji sveti Cerkvi, da bi po besedah in zgledu našega preblaženega očeta svetega Frančiška posnemala uboštvo in ponižnost njegovega ljubljene Sina in njegove slavne deviške Matere, vedno izpolnjevala sveto uboštvo, ki ga je obljubila Bogu in blaženemu očetu svetemu Frančišku; in vedno naj v tej 'mali čredi' vnema in ohranja uboštvo in ponižnost."

Dejavnost

- Kviz o Cerkvi – prepoznati škofe, posamezne redove ob slikah (pripraviš sam/a)
- Pogovor s članom župnijskega pastoralnega sveta o njegovem poslanstvu v župniji
- Plakat o skupinah, ki delujejo v župniji
- Na listke napišejo, kje v župniji bi lahko sodelovali ali že sodelujejo. Te listke ob sklepni molitvi prilepijo na cerkev, ki so jo izdelali v začetku.
- Igra ugotovi, kdo sem (glej prilogo).

In jaz?

Enkrat med tednom grem k maši. V zakristiji čakajo otroke podobice. Prinesejo jih na naslednje srečanje.

Sklepna molitev:

Listke pripnemo na cerkev, vmes pesem Tu smo zbrani, Jezus, v tvojem imenu.

11. ISKAL BOM BLAGINJO ZATE

(prim. Ps 122, 9)

Animator se pripravi ...

"Kristjani ne moremo živeti ločeno od družbe. Naše skupnosti niso kraji, kamor bi se ljudje lahko zatekli pred vsakdanjo žalostjo, kot se nekateri umikajo v uživanje mamil. Prav tako niso kraji, v katerih bi ljudje poskušali umiriti svojo vest, ali v katere bi iz vsakdajosti bežali, kot v nekakšen sanjski svet. Nasprotno, so kraji, v katerih človek dobi novih moči, raste v notranji svobodi in ljubezni do drugih. Naše skupnosti

morajo biti v središču družbe, tako da jih morejo vsi videti. Biti morajo znamenje, da ima lahko človek kljub zelo skromnim materialnim sredstvom in brez umetnih poživil praznično razpoloženo srce, da zna občudovati lepoto človeka v svoji bližini, lepoto stvarstva, ki je naše prebivališče. Biti mora tudi znamenje, da lahko v sodelovanju z drugimi storimo zelo veliko, da bi v naši četrti, naši vasi ali mestu zavladala večja pravičnost, da bi bilo več miru in prijateljstva in več človečnosti. Krščanske skupnosti so torej v pravem pomenu politično pomembne."

Cilji:

SPOZNAVNI Prepoznati različne družbene strukture.

DOŽIVLJAJSKI Tudi v družbi nosim svoj del odgovornosti.

DEJAVNOSTNI Srečati se z nekom, ki opravlja družbenokoristno delo.

Sveto pismo

Ps 122

Romarska pesem nas prestavi v položaj svečanih romarjev, ki potujejo proti Jeruzalemu. Ob vходу v sveto mesto pomisli romar še enkrat na tisti trenutek, ko se je odločil za romanje. Ob pogledu na Jeruzalem mu zapoje hvalnico – mestu, ki ga je kralj David povzdignil za osrednje svetišče Izraelovih sinov. Znotraj zveze dvanajsterih rodov je uživalo posebno vlogo. Ni bilo namreč dodeljeno nobenemu izmed Izraelovih rodov. Trikrat na leto, ob velikih praznikih, so morali vsi Izraelovi moški porovati k temu svetišču, da bi tam hvalili Boga in se mu zahvaljevali. Poleg tega je bil Jeruzalem tudi politično in kulturno središče. Tu se je s kraljevo razsodbo odločila pravica vsakega Izraelca na zadnji, najvišji stopnji. Psalm se izteče v vzklik, prošnjo, naj romarji prosijo za Božjo naklonjenost mestu. Luka poroča, da se je Jezus prvič podvrgel predpisu romanja v Jeruzalem, ko je bil star 12 let. Hkrati pa je na več mestih pokazal, da mu je glavno mesto pri srcu (npr. Lk 19, 42).

Tehnični pripomočki

zemljevid Slovenije, CD player, zgoščanka ali kasetna Petrova barka ali Mežek, Krila (za pesem Jeruzalem)

listki z različnimi državnimi ustanovami, material z izdelavo simbola (mavec, dass masa, papir ...)

Metodološki pripomočki

pesmi: Tolikokrat poslušamo, Pojdi v popolnem miru, Jeruzalem

Kateheza

Molitev

- Ps 122
- poslušanje pesmi s CD-ja

Vstopno mesto

- I. - Na tleh je zemljevid Slovenije, oziroma samo meje – vanj vnesemo večja mesta, reke, pomembne kraje (morda kraje, kjer delujejo skupine Frančiškoviških otrok)
- II. - Kviz Koliko poznam Slovenijo (ali: moje mesto ali kraj). Otroci se razdelijo v dve skupini in vsaka pripravi vprašanja za drugo skupino
- Zgradimo državo – iz različnih ustanov (potrebnih in nepotrebnih) – listki z njimi so raztreseni po tleh. Izberemo tiste, brez katerih država ne bi mogla delovati, in jih poskušamo razvrstiti po pomembnosti.

Izkušnja Frančiška, Klare in njenih bratov in sester

"Velika množica je spremljala brate, ko so nesli bolnika iz mesta. Iz škofijskega dvorca je sprevod krenil skozi vrata Porta Sementone, ki so bila pozneje zazidana, leta 1926 pa ob obhajanju osemstoletnice zopet odprta. Na poti, ki vodi skozi Le Valleche, so prišli do San Salvatore delle Pareti, bolnišnice za gobavce, približno sredi med Assisijem in Porciunkulo (zdaj Casa Gualdi). Ko so prispeli do mesta, ki je bilo tako odločilno pri Frančiškovem spreobrnjenju, je bolnik ukazal, naj spuste nosila. 'Obrnite me zdaj z obrazom proti Assisiju,' je rekel. Ko se je bolnik s pomočjo bratov vzravnal, je nastala grobna tišina. Na pobočju je stalo mestno obzidje in vrata Assisija, cerkvi San Rufino in Santa Maria del Vescovado sta imeli okrog zvonikov nanizane gruče hiš. Nad mestom se je dvigala, kakor še danes, gola skala Sasso Rosso z razvalinami nemške utrdbe na vrhu in v daljavi modrikasti Monte Subassio. Ob vznožju se je skrival San Damiano. Na veliki ravnini pred mestom, kjer se je sprevod ustavil, je Frančišek v svoji mladosti jezdil in sanjal o velikih delih, ki jih je hotel izvršiti. Iz te dežele je odšel, v to deželo in mesto se vrača umret. Z napol slepimi očmi je Frančišek dolgo gledal na mesto, gore in ravnino, nato pa počasi dvignil roko in naredil nad Assisijem znamenje križa. 'Naj te blagoslovi Gospod, ker te je izvolil, da boš domovina in bivališče vseh tistih, ki ga resnično spoznajo in častijo njegovo ime!' Nato je legel na nosila in bratje so ga odnesli v Porciunkulo."

"Neki dogodek zelo dobro prikazuje vero in zaupanje, ki ju je imela asiška devica do presvete evharistije. Bil je neki petek v septembru leta 1240. Na poljanah okrog Assisija so razmeščene saracenske in tatarske čete Friderika II. Svetnica je zgoraj, v spalnici, kjer leži na revni postelji hudo bolna.

Vojaki - bolj razbojniki kot vojaki - se priklatijo prav do samostanskega praga: njene hčere se prestrašene zatečejo k materi, da bi pri njej našle zaščito in pomoč. In svetnica jih potolaži: 'Sestre in hčerke moje, nikar se ne bojte; če bo namreč Bog z nami, nam sovražniki ne bodo mogli prizadeti nič hudega. Zaupajte v našega Gospoda Jezusa Kristusa, ker on nas bo rešil. Jaz sama vam zagotavljam, da vam ne bodo storili nič žalega; in če pridejo, postavite prednje mene' (Proces III, 18).

In glej, okrog tretje popoldanske ure redovnice, zaprte pri sv. Damijanu, nenadoma v grozi zaslišijo kričanje in vpitje znotraj zidov samostana: nekaj vojakov je vdrlo v samostan, preskočilo zid in togotno buta ob vrata obednice. Hčere se zatečejo k materi. In ona se da, oprta ob dve izmed njih, sestro Francesco, Capitaneeeovo hčer, in sestro Illuminato iz Pise, ponesti navzdol do vrat obednice in tam ukaže postaviti medse in vrata šatuljico iz srebra in slonovine, v kateri je bilo presveto Rešnje telo. Spusti se na tla, joka in moli.

Tisti dve, ki sta ji najbliže, in tiste, ki jo podpirajo, da ne bi omagala, izčrpana od dolgoletnega trpljenja, jo slišijo govoriti takole: 'Gospod, čuvaj te svoje služabnice, ker jih jaz ne morem braniti.' In glej, iz škatlice, ki hrani hostijo, se oglasi nejnežnejši otroški glas: 'Jaz te bom zmeraj branil.' Klara ne pozabi tudi na svoj Assisi: 'Gospod, blagovoli braniti tudi to mesto.' In isti glas odgovori: 'Nad mesto se bo zgrnilo mnogo nevarnosti, toda ubranjeno bo' (Proces IX, 2). To je bil dialog z malo besed; toda ko je bil končan, je nastopila onkraj vrat velika tišina: Saraceni so se umaknili, ne da bi povzročili kako škodo."

Dejavnost

- Obisk kakšne ustanove (npr. gasilski dom ali bolnišnica ali sodišče ...)
- Najti v svojem kraju (ulici, mestu) ljudi, ki delajo kaj posebnega, družbeno koristnega in o njih izdelati plakat.
- Naredimo nek simbol z grbom svojega mesta kot darilo npr. za neko skupino FO iz drugega kraja in ji ga pošljemo

In jaz?

Do naslednjega tedna vsak večer zmolim kratko molitev za državne voditelje.

Sklepna molitev:

Po predlogu Frančiškovega blagoslova mestu Assisiju vsak (ali pa skupina skupaj) napiše svoj blagoslov nad svojim krajem.

12. TUDI ON JE ABRAHAMOV SIN (prim. Lk 19, 9)

Animator se pripravi ...

Vsak dan srečamo ljudi, ki jih sami ali pa drugi označijo kot 'drugačne'. Npr.: klošarje, brezdomce, Rome, odvisnike (alkoholiki, narkomani ...), invalide (telesno in duševno prizadete), ostarele, bolne, revne, priseljence, ljudi drugih ras ... Ko jih začnemo brezčutno zmerjati, pozabimo, da so tako kot mi, samo ljudje, ki imajo čustva, svoje želje, si želijo naše družbe, prijazne besede ... Včasih lahko to razlikovanje prinese s seboj veliko večje posledice, kot se jih zavedamo. Zaradi takšnega razlikovanja se je začelo največje pobijanje Židov v 2. svetovni vojni. Že Jezus je v svojem času opazil in opozarjal na takšno razlikovanje. Oznanjal je, da smo vsi Božji otroci in da se moramo imeti med seboj radi tako, kot nas ima rad sam Bog.

Cilji:

SPOZNAVNI Ljudje smo enakovredni kljub razlikam.

DOŽIVLJAJSKI Drugačnost nas bogati.

DEJAVNOSTNI Izbrati nekoga, ki je drugačen in mu nekaj podariti.

Sveto pismo
Lk 19,1-10

Ljudje radi delimo druge ljudi po stopnji njihove popolnosti. Delimo jih v skupine: "Ta je pravična! Ta je grešnik!" Tako se damo zavesti v brezsrčne sodbe: "S to se lahko pogovarjaš! Toda s to - ta je slaba, te se je treba izogibati!" Ne priznamo radi, da se človek lahko spremeni. Tako hitro lahko pozabimo, da smo tudi sami pravični in hkrati grešniki. Za Jezusa pa ni izključenih ljudi, ki jih je potrebno obsoditi. Zanj ostajajo samo ljudje, ki jih je treba ljubiti. Kliče vsakogar, da vstane, da "spleza dol" in se odpre ljubezni.

Tehnični pripomočki:
slike z različnimi osebami

Metodološki pripomočki:

pesmi: Vsak dan mimo gre, Pustite mi, da sem drugačen (glej prilogo), Jezus ljubi vse otroke, Takšen velik, takšen majhen, Skupaj na poti
igre: bans Abraham 'ma sedem sinov

Kateheza

Molitev

Animatorji zaigrajo odlomek o Zaheju.

Vstopno mesto

- I. Abraham 'ma sedem sinov
- II. - Zgodba Deček z dvema očesoma (glej prilogo)

Vprašanja za pogovor:

Kako mislite, bi bilo imeti dve očesi na planetu, kjer imajo vsi le po eno oko?
Kakšne težave je imel deček z dvema očesoma? Zakaj?
Katere druge različne sposobnosti še imajo ljudje?
Mislite, da bi bili vi "drugačni", če bi živeli kje drugje na zemlji? Zakaj? Kako bi želeli, da bi se drugi obnašali do vas, če bi bili "drugačni"?
- Vsak izbere sliko "drugačne" osebe (barva kože, invalid, Rom ...).
Predstavlja si, da je ta oseba in se predstavi skupini.

Izkušnja Frančiška, Klare in njunih bratov in sester

"Elizabeta (Ogrska) je bila Frančiškova in Klarina vrstnica. Rodila se je leta 1207 Ogrskemu kralju Andreju II. in njegovi ženi Gertrudi. Štirinajstletna se je poročila s turingijskim mejnim grofom Ludovikom IV. in mu do leta 1227 rodila tri otroke: Hermana, Zofijo in Gertrudo. Najmlajša hčerka je prišla na svet že o očetovi smrti, kajti grof Ludovik je umrl leta 1227 na križarskem pohodu v Palestino.

PO moževi smrti se je Elizabeta preselila v Marburg. Kljub velikemu premoženju ase je odločila za zelo skromno življenje. Na veliki petek se je ob oltarju frančiškanske cerkve v Marburgu odrekla vsemu posvetnemu blišču. Z lastnimi sredstvi je zgradila bolnišnico, v katero je sprejemala najrevnejše in najbolj nedolžne bolnike ter jim tam z veliko potrpežljivostjo in ljubeznijo stregla.

Njen spovednik in duhovni vodnik Konrad jo je leta 1232 papežu opisal takole: 'Imela je navado, da je dvakrat na dan, zjutraj in zvečer, osebno obiskala vse svoje bolnike;

osebno je skrbela za one, ki so bili med njimi najbolj odvrtni; ene je dvigala, drugim postiljala, spet druge nosila in opravljala še druga človekoljubna dela.

Kljub tem njenim delom usmiljenja, Bog mi je priča, sem redko videl ženo, ki bi bolj gojila molitveno življenje; nekateri redovniki so pogosto videli, kako ji je čudovito žarel obraz, ko je prišla na skrivnem molit, in kakor da so ji sončni žarki prihajali iz oči.

Pred smrtjo sem jo spovedal in, ko sem jo vprašal, kaj bo z njenim imetjem in obleko, je odgovorila, da je že tako vse, kar so milili, da ima, last revežev. Prosila me je, naj jim vse razdam razen preproste srajce, ki jo je imela na sebi in v kateri je hotela biti pokopana ... '

Sveta Elizabeta Ogrska je umrla 17. novembra 1231, stara komaj 24 let."

Elizabeta je zavetnica Frančiškovega svetnega reda.

Dejavnost

Izdelovanje daril, programa itd. za drugačne (eno srečanje namenimo obisku drugačnih)

In jaz?

Pregledaš TV in RA program in skupaj s starši poiščeš film ali oddajo o drugačnih. Če je le mogoče, si jo tudi ogledaš. Hkrati si pozoren na ljudi okrog sebe in njihovo drugačnost.

Sklepna molitev

"Zahvaljujemo se ti, o Bog, za tvojo modrost in ljubezen, ki jo izkazuješ vsemu človeštvu. Ustvaril si toliko ljudi, ki se med seboj razlikujejo, pa vendar so odvisni drug od drugega. Nauči nas, da bomo znali skupaj delati za dobro vsakogar. Pomagaj nam, da se bomo v vsakdanjem življenju spoznali med seboj in da bomo storili vse, kar je v naši moči, da bomo sejali srečo in ohranili mir med narodi, vsi, ki od vsepovsod po svetu pripadamo tvoji družini. "

13. KATERI SO SE GA DOTAKNILI

(prim. Mr 6, 56)

Animator se pripravi ...

"Trpeči človek potrebuje bolj kot besede nekoga, ki je pripravljen z njim hoditi po težki poti. Veliko primerov je v življenju, ko ne moremo ničesar spremeniti, toda s človeškim spremljanjem damo tudi trpljenju novo razsežnost. Pogosto je veliko lažje dejavno nekaj narediti kot pa biti ob trpečem samo nemočno navzoč. Pa vendar se lahko v takšni tihi navzočnosti skriva veliko večja notranja akcija in ljubezen kot v marsikaterem zunanjem dejanju.

Kot glavno načelo si moramo postaviti, da ne bomo v težkem položaju bežali stran, da bomo pripravljeni srečati se s trpečimi ljudmi, čeprav se nam zdi, da smo tako nebogljeni in tudi strokovno ne dovolj podkovani za tolaženje. Toda tu ne gre toliko za strokovno znanje, ampak veliko bolj za človeško pripravljenost za spremljanje.

S spremljanjem pričujemo tudi o spremljajočem Bogu, o Jahveju, Bogu z nami, ki nam trpljenja sicer ne odvzame, je pa vedno z nami in nas spremlja. Tudi sam je bil pripravljen trpeti kot mi, da nam je izkazal svojo solidarnost in ljubezen. Takšen je naš Bog in takšni poskušajmo biti tudi mi v odnosu do drugih."

Cilji

SPOZNAVNI Bolni in ostareli ljudje potrebujejo našo bližino.

DOŽIVLJAJSKI Srečanje in pomoč bolnim ter ostarelim bogati.

DEJAVNOSTNI Obisk v domu za ostarele

Sveto pismo

Mr 6, 53–56

V odlomku se nadaljuje pripoved o Jezusovem druženju z množico ljudi. Najprej je nasitil pet tisoč mož, potem hodil po vodi, zdaj ozdravlja. Ljudje se ga želijo dotikati. Verujejo namreč, da jih lahko reši samo dotik njegovega roba obleke. Biti rešen bolezni v globljem pomenu pomeni biti znova v povezanosti z Bogom. Vemo, da so lahko zdravi ljudje nesrečni in nasprotno.

Tehnični pripomočki

material za peko piškotov, fotokopirani vprašalniki za igro, material za izdelavo osebne izkaznice

Metodološki pripomočki

pesmi: Sprašujem se

igre: neozdravljiva bolezen

Kateheza

Molitev

"Bil si lačen pred mojimi vrati in ti nisem dal kruha, ki sem ga odvrigel. Nisem videl tvoje iztegnjene roke, ki je prosila za čašo vode. Slabo si bil oblečen in jaz ti nisem nikoli ponudil stvari, ki so obležale na dnu mojih omar. Bil si tujec v deželi in jaz se nisem veliko potrudil, da bi te sprejel. Ležal si bolan na svoji postelji in jaz si nikoli nisem vzel časa, da pridem k tvojemu ležišču. Bil si v ječi, pa me to ni nič prizadelo ... Ne ravnaj z menoj, Gospod moj Bog, kot sem jaz ravnal s teboj! Sem berač pri tvojih vratih, lačen in nag. Sem bolnik, ki zdihujem po kretnji ljubezni. Zaprt sem v svoji ječi: Pridi, Gospod, da bom živel."

Vstopno mesto

Kako se počutim, kadar zbolim? Česa takrat najbolj in resnično potrebujem?

Kaj lahko jaz v svojem okolju, družini, šoli, mestu ... naredim za te ljudi?

Grem kdaj na obisk v bolnišnico ali k bolnemu sošolcu?

Ali obiščem kdaj koga od bolnih?

Kaj nam naroča krščanski nauk? (telesna dela usmiljenja)

Izkušnja Frančiška, Klare in njunih bratov in sester

"Bolnika (Frančiška) so spravili v kolibo, ki je bila nekaj korakov za porciunkulsko cerkvijo. Tu ga je obiskala Jakoba de Septemsoliis, 'brat Jakoba'. Prišla je v času, ko se je Frančišek pripravljal, da zanjo narekuje pismo in jo zaprosi, naj pride. Glas o učiteljevi neozdravljivi bolezni je dosegel Rim in gospa Jakoba je prinesla s seboj habit, ki ga je stkala zanj in naj bi bil njegova pogrebna obleka, kakor tudi sveče in kadilo za pogreb. V Porciunkulo ni smela nobena ženska, izjemo so napravili samo z

bratom Jakobo. Jokaje se je vrgla k ležišču ljubljenega učitelja. 'Kakor Magdalena k Jezusovim nogam', so med seboj šepetali učenci. Obisk je Frančiška razvedril. Da bi ga še bolj razveselila, mu je Jakoba pripravila najljubšo rimsko jed, o kateri je v bolezni večkrat govoril in si je želel. Frančišek ni jedel sam, poklical je brata Bernarda Kvintavalskega, da okusi to redko slaščico."

Dejavnost

- Napiši osebno izkaznico enega od ljudi, ki so skrbeli za bolne (oče Damijan, Raul Folleraou, mati Terezija, Metka Klevišar, Vincencij Pavelski, Albert Schweitzer ...) Npr. ime, priimek, datum in kraj rojstva, ime staršev, poklic, kraj bivanja itd.
- Povabiti na srečanje zdravnika, bolnika; obisk Hospica, sodelovanje pri maši v kakšni bolnišnici – na srečanju priprava na to
- peka peciva za bolne
- igra neozdravljivo bolni

In jaz?

Pripravim razglednico, risbo ... in nanjo zapišem kakšno spodbudno misel za bolnika. Te razglednice potem podarimo na srečanju z bolnimi.

Sklepna molitev

VSAKDANJA MOLITEV (mati Terezija)

Gospod, hočeš moje roke,

da bi ves dan pomagal tistim, ki so pomoči potrebni, bolni in ubogi ...?

Danes ti dam svoje roke.

Hočeš moje noge, da bi ves dan, vsak dan, prihajal k tistim, ki potrebujejo prijatelja ...?

Danes ti dam svoje noge.

Hočeš moj glas, o Bog, da bi ves dan govoril tistim, ki potrebujejo tvoje besede ljubezni ...?

Danes ti dam svoj glas.

Hočeš moje srce, o Bog, od zore do mraka, da bi ljubilo vse brez izjeme ...?

Danes ti dam svoje srce.

14. ZASTONJ OZNANJAM EVANGELIJ

(prim. 1 Kor 9, 18)

Animator se pripravi ...

"V enem prvih življenjepisov misijonarja Ignacija Knobleharja beremo: 'O drugih prednostih pri zamorcih skoro ni ne duha ne sluha. O zgodovinskem poročilu ne vedo čisto nič. S početka so na vso moč stermeli, ko so belih ljudi ugledali. Pa so si to prav naravno razložili, in povedali to-le: 'Belce je Bog v dobri deželi vstvaril in tam pustil, černce pa, kateri so s početka tudi beli bili, zapodil v umazano deželo, kjer so počrneli.'"

Po 2. vatikanskem cerkvenem zboru "gleda Cerkev na svoje poslanstvo kot v luči inkulturacije evangelija in hkrati kot na evangelizacijo kultur, pri čemer gre za njuno medsebojno bogatenje in prepletanje. Pri tem evangelij vstopa v določeno kulturno okolje, kjer postane izvir novih pobud in navdihov, spreminja in hkrati bogati kulturo

in s tem pomaga pri nastajanju nove resničnosti. Sprejetje evangelija hkrati človeku pomaga, da bolj ceni lastno kulturo, ji daje novih moči in jo očiščuje."

So misijoni danes še potrebni? Papež Janez Pavel II. meni: "Misijoni torej, razen tega, da izhajajo iz izrečnega Gospodovega naročila, izvirajo tudi iz globoke zahteve Božjega življenja v nas. Tisti, ki sestavljajo telo katoliške Cerkve, morajo čutiti, da jim je dana posebna prednost in da so prav zato še bolj zavezani pričevanju krščanske vere in krščanskega življenja, pojmovanega kot služba bratom in dolžni odgovor Bogu." Večkrat slišimo pojem nova evangelizacija, s katerim želimo poudariti sodobno misijonsko poslanstvo Cerkve. Gre za prizadevanje, da bi tudi dežele z dolgo krščansko tradicijo ponovno odkrile bogastvo evangelija.

Cilji

SPOZNAVNI Pomen misijonov.

DOŽIVLJAJSKI Kristjani smo vedno in statu missionis (v stanju misijona).

DEJAVNOSTNI Navezati stik z misijonarjem.

Sveto pismo

1 Kor 9, 16–23

Pavel piše Korinčanom, da ne želi uporabiti pravice plačila za svoje oznanjevanje. Denar služi z lastnimi rokami. Njegovo plačilo je to, da oznanja evangelij. V odlomku opisuje, kako dela in živi tako, da bi čim več ljudi pridobil za Kristusa. Prilagaja se jim samo zato, da bi lažje sprejeli Kristusa.

Tehnični pripomočki

I. knjiga o muslimanih s slikami, oblačila za sultana, tabela z glagolico, zemljevid ali globus,

II. Naslovnik slovenskih škofi, revija Misijonska obzorja

Metodološki pripomočki

pesmi: Pred 2000 leti, Jezus ljubi vse otroke, Stvarnik zemlje in neba, Bog je ustvaril človeka po svoji podobi, Želel si, da bi pasel jagnjeta, Najlepšo pesem

igre: Hitro spremeni gibe

Kateheza

Molitev

"Zahvaljujemo se ti, o Bog, za tvojo modrost in ljubezen, ki jo izkazuješ vsemu človeštvu. Ustvaril si toliko ljudi, ki se med seboj razlikujejo, pa vendar so odvisni drug od drugega. Nauči nas, da bomo znali skupaj delati za dobro vsakogar. Pomagaj nam, da se bomo v vsakdanjem življenju spoznali med seboj in da bomo storili vse, kar je v naši moči, da bomo sejali srečo in ohranili mir med narodi, vsi, ki od vsepovsod po svetu pripadamo tvoji družini."

Vstopno mesto

I. - Vsak nariše ali pove, kako si predstavlja srečanje Frančiška in sultana.

- Pogledamo kakšno knjigo z muslimanskimi nošami in potem otroci oblečejo animatorja v sultana.

II. - O redovnicah slovenjebistriških frančiškankah Brezmadežne, ki so misijonarile od 1936 do 1952 na Kitajskem: "Stiska mnogih otrok je sestre spodbudila, da so začele sprejemati tudi sirote in v ta namen začele graditi posebno poslopje. Skrbele so tudi za gobavce."

- Kakšno pomoč danes ljudje najbolj potrebujejo v misijonskih deželah in katere oblike pomoči potrebujejo kristjani v krščanskih deželah?

- Si že srečal/a koga, ki ga je zanimalo kaj o katoliški veri in kako si mu odgovoril/a?

Izkušnja Frančiška, Klare in njunih bratov in sester

Eden izmed misijonarjev je bil tudi Rajmund Lull. Rodil se je v španskem mestu Palma di Maiorca leta 1235. Leta 1262 je zapustil ženo in otroke, da bi lahko šel spreobračat neverne. Študiral je arabščino in logiko, da bi se lahko srečal z muslimani. Med romanjem na La Verno je dobil razodetje glede načina, kako naj spreobrača neverne. Leta 1276 je v mestu Miramar ustanovil kolegij za študij arabščine in vzgojo misijonarjev. Napisal je tudi veliko filozofskih, mističnih in poetičnih del. Leta 1292 je postal frančiškanski tretjerednik. Iz Afrike so ga izgnali dvakrat, tretjič so ga kamenjali, tako, da je zaradi tega umrl (1315). Napisal je prek 300 različnih del s področij filozofije, glasbe, navtike, astronomije, matematike in logike. Znan je po mističnih pesmih.

Na kapitlju pod rogoznicami, ki je bil za binkošti leta 1221, je bilo med pet in šest tisoč bratov. Toliko se jih je zbralo tudi zato, ker so izvedeli, da je Frančišek še vedno živ – pred tem so se namreč po Italiji razširile govorice o tem, da je Frančišek umrl mučeniške smrti. Obiskal je namreč muslimane v Sveti deželi.

Toda Frančišek se je vrnil in na tem kapitlju povabil svoje brate v misijone. Povedal je, da je veliko držav, kjer ljudje nimajo svojih dušnih pastirjev. Kar devetdeset bratov se je odločilo za misijonarstvo, čeprav so vedeli, da je lahko ta njihova odločitev tudi odločitev za smrt. Ko si odšel v misijone v nove kraje, nikoli nisi vedel, kako te bodo ljudje sprejeli. Zaradi križarskih vojn, s katerimi so nekateri hoteli na silo pokristjaniti čim več ljudi, so se neverni začeli bati kristjanov in so se zaradi strahu začeli braniti s silo. Zato ni čudno, da je Frančišek bratom ob odhodu v misijone dal navodilo, naj se z neverniki ne prepirajo, ampak naj živijo tako, da bodo neverni začutili vrednote krščanskega življenja. Rekel pa jim je tudi, naj oznanjajo Božjo besedo le, če vidijo, da je to Bogu všeč. Frančišek je vedel, da morajo neverniki preko bratov v misijonih začutiti Božjo ljubezen, šele potem so lahko povabljeni k temu, da se dajo tudi oni krstiti.

Dejavnost

- Priložena je glagolica. Otroci lahko poskušajo napisati kakšno črko, besedo ali stavek v tej pisavi. Prej še razložite kaj o Cirilu in Metodu (glej prilogo)

- Skupina lahko napiše pismo kakšnemu misijonarju.

- Otroci lahko izdelajo vizitke, jih prodajo in denar namenijo misijonarjem.

- Naučimo se lahko kakšno afriško pesem, saj je največje število slovenskih misijonarjev v Afriki.

- Katehezo lahko izpeljemo v adventnem času kot pripravo na trikraljevsko akcijo.

· S pomočjo Naslovnika slovenskih škofij otroci ugotavljajo, koliko je slovenskih misijonarjev, iz katerih redov je največ misijskih poklicev. Na zemljevidu ali globusu lahko tudi pokažejo kraje, kjer so slovenski misijonarji.

· Otroci lahko pomagajo organizirati misijsko tombolo, katere izkupiček je namenjen misijonarjem.

In jaz?

Vsak otrok dobi listič z naslovom (napisana je samo država, ne celina) enega od slovenskih misijonarjev. Skupaj s starši poišče na zemljevidu, na kateri celini je ta država, in mesto, v katerem živi misijonar ali misijonarka.

Do naslednjega srečanja napiši pismo misijonarju.

Sklepna molitev

Gospod, ozri se na svoje misijonarje, duhovnike, redovnike in laike, ki so vse zapustili, da bi svetu oznanjevali tvojo besedo in tvojo ljubezen. Bodi jim krepka opora, zavetje v puščavskem pesku, senca v ekvatorski vročini, pomoč pri premagovanju ovir, varnost pred padci. Varuj jih v težkih trenutkih, usmerjaj njihove moči, tolaži njihova srca, ovenčaj njihovo delo z duhovnimi uspehi. Naj ne iščejo človeških uspehov niti minljivih dobrin, ampak se trudijo za zmago in blagor duš. Amen.

15. ALI IMA DEŽ OČETA?

(prim. Job 38, 28)

Animator se pripravi ...

"K ekološki zavesti in oblikovanju vesti spada tudi izostreno oko za to, kaj more in mora posameznik v svojem okolju storiti na osnovi lastne odgovornosti in kaj je mogoče storiti samo s skupnim naporom. Stvarna kritika, naj bo še tako pomembna, bo tudi učinkovita, če bodo posamezniki in skupine, ki to kritiko izrekajo, svojo verodostojnost izpričali z vzornim življenjem.

Civilne pobude, ki temeljijo na stvarnem znanju in so tudi stvarno izpeljane, lahko na primer posamezna gospodarska podjetja, posebno tista, pri katerih je udeležena država, spodbudijo k temu, da svojo dejavnost nenehno preverjajo glede vpliva na okolje. Pri tem je seveda treba vedno paziti na skupno dobro, ne samo na lokalne interese. Etično vrednotenje je neobhodno potrebno.

Če bo homo sapiens, ki je ustvarjen za svobodo, hotel ostati zvest in bo za preživetje svoje najdragocenejše dediščine – svobode – storil vse, potem lahko postane na boljši način zvest tudi zemlji. Njej, ki je nam zaupano stvarstvo in ki zdihuje in kriči po občutnem deležu pri svobodi Božjih otrok."

Cilji

SPOZNAVNI Služenje Bogu pomeni tudi odgovorno ravnanje z naravo.

DOŽIVLJAJSKI Doživeti odnos do stvarstva kot odsev odnosa do Boga.

DEJAVNOSTNI Konkretno naravovarstveno delovanje.

Sveto pismo

Job 38–39

V Jobovi knjigi najdemo odgovore na vprašanja o smislu življenja in trpljenja. Job, ki je bil bogat mož, uspešen in cenjen, naenkrat izgubi vse. Trije prijatelji ga sicer tolažijo, vendar se v svoji bolečini nekako ne zmeni zanje. Zelo je preizkušan, na tehtnici je njegov odnos do Boga. Ves čas trpljenja ne zapusti svojega Stvarnika, le da potrebuje nekaj časa, da si razjasni nekatera svoja stališča in mnenja prijateljev.

V tem odlomku s podnaslovom Prvi Gospodov govor Jobu spregovori Gospod. Pokaže mu, kako majhen je Job v primerjavi z njim in to Jobu zadostuje. Na koncu ugotovi, da je Bog tisti, ki vse zmore in ki lahko svobodno preizkuša, kogar želi. Bog potem še bolj obilno – dvakratno – kot nekoč blagoslovi Joba z otroki, dobrinami, bogastvom

...

Tehnični pripomočki

dnevni časopisi; material za izdelavo igrač iz odpadnih materialov

Metodološki pripomočki

pesmi: Res je prijetno, o moj Gospod, bodi zahvaljen, Za nebo pred teboj, Če letal bi, Šel sem vrh planin, Sončna pesem, Kdo je ustvaril, Sonce zahaja

Kateheza

Molitev

Pesem (najbolje Sončna pesem)

Vstopno mesto

Iskanje člankov v dnevnikih časopisih o onesnaževanju; vsak otrok naj ima vsaj en članek, ki ga prebere in predstavi; naslove prepíšemo na plakat

Izkušnja Frančiška, Klare in njunih bratov in sester

Hvalnica stvarstva

"V naravi je (Frančišek) tudi užival čisto veselje. Ogenj in svetloba sta se mu zdela tako lepa, da ni nikoli rad pogasil ognja ali upihnil svetilke. Poleg zelenjave so morale na vrtu rasti tudi dišavna zelišča in 'naše sestre cvetice'. Vsakega, ki gleda njihovo lepoto, naj povabijo, da počasti Boga. Nežno se je v Grecciu sklanjal k mladičem 'naših sester taščic', v Sieni je grlicam spletel gnezdo. Če je videl črva, ki se je zvijal na cesti brez pomoči, ga je dvignil in položil stran, da ga ne bi kdo pohodil. Pozimi je z medom krmil čebele v panju. Frančišku je bila vsaka stvar neposredna Božja beseda. Kakor vse pobožne duše je zelo cenil vse Božje stvaritve in jih spoštoval kot dragocenost in svetinje. Božje bistvo je razumel prek stvarstva. Ko je občudoval neomajno trdnost in moč kamenja in skal, je neposredno doživljal, kako močan in zanesljiv je Bog. Pogled na cvetko v jutranji svežini in nedotaknjenosti ali na kljunček, ki se je prostodušno odpiral v gnezdu, mu je razodeval Božjo lepoto, čistost in neizmerno nežnost Stvarnikovega srca

Takšno razpoloženje je rodilo njegovo Sončno pesem."

Dejavnost

- Obisk trgovine: poiščemo okolju prijazne izdelke, jih napišemo in doma predlagamo staršem, da kupujejo te izdelke
- Posadimo drevo
- Srečanje z odgovornim za promet v mestu
- Obisk čistilne naprave ali podjetja, ki predeluje odpadke
- Izdelovanje daril, spominkov, igrač iz odpadnih materialov
- Nihče ne more biti lastnik drevesa. Vsak človek pa lahko postane njegov posebni prijatelj ali skrbnik. In kakšne so potem njegove obveznosti? Predvsem mora drevo dobro spoznati. Pozimi ga lahko nariše, jeseni lahko zbere njegove liste, jih posuši in nalepi na papir, spomladi opazuje cvetove in sadove, poleti naredi odtise listov ... Ne pozabi slikati otroka z njegovim posvojencem.

In jaz?

- Ali veš, da če med umivanjem zob ne zapreš pipe, porabiš prek 19 litrov vode? Torej ...
- Ali veš, da npr. Američani nikoli ne odprejo in preberejo okoli 44% tiskovin? In ti? Krajevno pošto lahko vaša družina prosi, da vas izbrišejo iz seznama prejemnikov reklam itd.

Sklepna molitev

Vsak po vrsti se zahvali Bogu za eno žival, rastlino ali kaj podobnega, kar je bilo omenjeno v molitvi, ki jo prebere animator: Job 38–39.

PRILOGA

1 Veselega darovalca je Bog vesel

Zgodba Krog veselja

Nekega dne, nedolgo tega, je neki kmet energično potrkal na vrata nekega samostana. Ko mu je brat vratar odprl težka hrastova vrata, mu je kmet z nasmehom pokazal zelo velik grozd. "Brat vratar," je spregovoril kmet, "ali veš, komu želim podariti ta grozd, ki je najlepši iz mojega vinograda?" "Morda opatu ali kateremu od menihov v samostanu?" "Ne. Tebi." "Meni?" Brat vratar je od veselja kar zardel. "Ga res želiš dati prav meni?" "Seveda, saj si me prijateljsko sprejel in mi pomagal, ko sem te prosil. Želim, da te to grozdje vsaj malo razveseli." Preprosto in pristno veselje, ki ga je opazil na bratovem obrazu, je osrečilo tudi kmeta.

Brat vratar je grozd položil predse in ga vse dopoldne občudoval. Grozd je bil res čudovit. Kar naenkrat pa se je domislil: "Zakaj ne bi nesel tega grozda opatu, da bi še njemu napravil malo veselja?" Vzel je grozd in ga nesel k opatu. Opat ga je bil od srca vesel, a spomnil se je nekega ostarelega in bolnega brata in pomislil: "Grozd bom nesel k njemu, da si bo malo opomogel." Tako se je grozdje znova selilo. Vendar v celici bolnega brata ni ostalo dolgo. Bolnik se je namreč spomnil brata kuharja, ki se je dan za dnem potil ob štedilniku, in mu poslal grozd, da bi ga razveselil. Brat kuhar pa ga je namenil zakristanu (da bi bil tudi on vesel), ta ga je dal najmlajšemu bratu v samostanu, ki ga je nesel nekomu drugemu, ki ga je prav tako z dobro mislijo podaril tretjemu. Na koncu se je grozdje vrnilo k bratu vratarju (da bi ga malo razveselilo). Tako je bil sklenjen krog. Krog veselja.

2. Tukaj sem, pošlji mene
Tu sem, Bog moj
Stvarnik sem morja, neba,
sem uslišal jok gorja,
pogubljene, sužnje zla odrešil bom.
Zvezdni svod ustvaril sem.
Luč resnice dal ljudem.
Kdo resnico nosil bo, o kdo bo šel?
Tu sem Bog moj.
Pošlji mene.
Glas sem tvoj poslušal, moj Gospod,
Luč resnice,
odrešenja,
izgubljenim nosil bom, Gospod.
Dajem dež in sončni žar.
Nad neurji sem vladar.
"Mir", govoril vetru sem, poslušal je.
"Mir", ljudem še govorim.
mir v obilju dajem jim.
Kdo bo širil vest miru? O, kdo bo šel? Odp.
Žalost njihovo poznam.
Bol sveta sem nosil sam,
svojo kri za svet pretil, zanj sem umrl.
Danes je rešitve dan.
Kdo bo meni ves predan? Kdo glasnik rešitve bo? O, kdo bo šel? Odp.
2 Otroci, varujte se malikov
Bližnja srečanja: Apokaliptični angel
Poklekuj samo pred Bogom
"Živio, mladenič!"
"Moj Bog, kdo pa si ti?"
"Apokaliptični angel."
"Se angeli prikazujejo na tak način? Malo je manjkalo, da me ni kap."
"Očitno bi med ljudi morali prihajati z večjim hrupom. Mogoče bi nam uspelo prebuditi take, ki spijo ... kot ti."
"Spijo kot jaz? Zakaj, ali spim? Kaj bluziš? Kdo praviš, da si? Tako sem se prestrašil, da nisem dobro razumel."
"Apokaliptični angel sem."
"Apokaliptični ... Razumem. Knjiga iz Svetega pisma govori o koncu sveta. Še malo, pa bi zaradi tebe doživel pravi konec."
"Nobenega konca sveta. Apokalipsa je knjiga, v kateri razkrivamo tančico, ki zastira stvari in vara človeško oko. S to knjigo razkrijemo, kaj se skriva za videzom, za skorjo, v globini."
"Ah, te stvari zanimajo samo filozofe, strokovnjake in ne mladih, kot sem jaz."
"Zdaj si povedal razlog, zakaj si eden med tistimi, ki spijo. Ne znaš razumeti niti tistega, kar te zanima. Hodiš okoli, kot da te nosi luna."
"Dobra fora!"
"Tako je. Lahko verjameš, če ti jaz povem."
"Ker vse tako dobro obvladaš, mi malo razloži!"

"Zato sem tukaj."

"Izvoli in začni. Prosim pa, ne straši me več. Slišiš! Srce mi bije močneje kot koncert bobnov."

"To je zelo dobro znamenje. Pomeni, da si še sposoben sprejemati drugačne glasove, kot so tisti, ki jih slišiš vsak dan."

"Ne bluzi več in pojdi k stvari!"

"Ali se ti zdi, da si svobodna oseba?"

"No, kar precej. Nikomur ne dovolim, da mi teži, kaj je prav in kaj narobe.

Pri spovedi nisem bil že ful dolgo. Ne poslušam farjev. Tudi starši mi ne pridigajo več. In Bog ... Pha, mogoče je res Nekdo. Če slučajno obstaja, z mojim življenjem nima opravka.

"Torej si sam svoj Gospod?"

"Valjda."

"V resnici pa se plaziš po kolenih, kot so se nekoč ljudje v svetiščih klanjali mnogim gospodarjem, mnogim bogovom."

"Dragi angel! Ti boš pomagal razkrivati tančico, ki zastira stvari! Toda z mano si ne boš pomagal. Še pred kakim letom sem bil tak, kot praviš ti. Hodil sem v cerkev in k verouku. Spoštoval sem Božje zapovedi. Zelo sem se trudil, da sem izpolnil, kar so trdili duhovniki, da želi Bog od mene. Zdaj tega ne delam več. Povedal sem ti, da se sedaj sam odločam, kaj je dobro in kaj je slabo."

"Gotovo si se sam odločil, da boš oblekel to, kar nosiš."

"Kdo drugi namesto mene!"

"In odločil si se živeti svobodno."

"Kot ptiček na veji!"

"Zakaj si včeraj svoje starše toliko mučil, da so ti kupili obleko, ki jo imaš na sebi? Zakaj nisi hotel počakati še deset dni, ko bodo dobili plačo?"

"To je nekaj čisto drugega. Ne morem hoditi okrog v takih cunjah, da se mi za hrbtom režijo."

"Kam pa greš v soboto zvečer?"

"V disko."

"Se nisi odločil, da boš ostal doma, ker se moraš pripraviti za kontrolno iz matematike, ki jo pišete v ponedeljek?"

"Najprej sem mislil. Vsi moji prijatelji gredo. In kaj naj jaz? Ne morem jim razlagati, da bom v soboto doma, ker se piflam. Crkavali bi od smeha."

"Zakaj si zadnjič uporabljal take vulgarne besede, ko ste sedeli s frendi v barčku in se pogovarjali? In še s kletvicami si jih zasolil. Vem pa, da ti je tako govorjenje zoprno."

"Si slišal, kako govorijo drugi? Med njimi se ne morem držati kot črna ovca."

"Zakaj si pred enim tednom povedal toliko laži, ko ste se po cesti bahali in opisovali svoje spolne izkušnje?"

"Lahko bi tudi povedal, da se glede seksa ne strinjam z vsem, vendar se mi zdi, da nimaš pojma, kako se vrtijo stvari tu pri nas. Če nočeš, da te izločijo iz svoje bande, moraš delati tako, kot delajo vsi."

"Tega se tudi držiš. Pred dvema tednoma si v šoli med divjo debato izjavil, da si nacionalist, v resnici ti je vsakršno sovraštvo do tujcev zoprno."

"Očitno nimaš drugega dela, kot da me kontroliraš. Čisto o vsem si na tekočem. Prav zato bi moral vedeti, da v šoli moraš tuliti z volkovi. Če ne preganjaš čefurjev, je s tabo konec."

"Še nekaj sem pozabil. Zakaj si postrizen kot kak marsovec? Ko si videl frizuro v reviji, ki jo vedno kupuješ, si rekel, da takih las ne bi nikoli nosil."

"Kdaj sem tako mislil? Ne spominjam se. Kaj nisem svoboden? Ali ne smem spremeniti svojega mnenja? Ali nisi videl v nedeljo oddaje o mladih v svetu? Vsi so imeli tako frizuro."

"Imeli so tudi majčke s portreti igralcev na Beverly Hillsu. Kje sem še videl tako majico? Aha, glej jo na tvojem stolu. Zaman jo skrivaš."

"Kdo jo skriva? Le pospravljaj sem. Kaj težiš z vsem tem?"

"Dokazujem, da razmišljaš kot drugi. Oblačiš se kot drugi. Govoriš to, kar je všeč drugim. Postavljaš se tja, kjer stojijo drugi. Greš, kamor gredo drugi ... Pa še svoboden si."

"Vedel sem. Angel mi je prišel pridigat. Daj, vključi kaseto: ne hodi v diskač, ne kupuj oblek znanih znamk, ne drži se modno, ne preklinjaj in ne uporabljal vulgarnih besed, pred poroko ne smeš niti pisniti ... Je tako?"

"Prijatelj moj, najboljša obramba je napad. Zakaj ne priznaš, da si svoboden samo, ko se plaziš po kolenih pred sto oltarji? Če boš nadaljeval po tej poti, boš eden od mnogih ljudi, ki jih je vse polno po cestah. Svobodni so le takrat, ko delajo, kar hočejo drugi ljudje, televizija, šef v pisarni, prijatelji, modna revija, anketa v tedniku, vodja oddelka."

"Ti zahtevaš, da se poslovim od diska, od modernih cunj, ..."

"Od ničesar se ti ni treba posloviti. Na oltar postavi samo Boga. Druge pa spravi z oltarja. Njihovo mesto je na tleh, poleg tebe. Nikomur ne smeš dovoliti, da te prisili k stvarem, ki jih ne bi počenjal, če bi se odločal le po lastni presoji. Nehaj se klečeplaziti pred sebi enakimi, poklekaj le pred Gospodom. Če ubogaš samo njega, boš lahko zravnano stopal pred vsemi drugimi."

"In koga naj vržem prvega?"

"Samega sebe. Če se ne boš spustil na realna tla in če boš prepoznal Boga kot svojega edinega Gospoda, se boš gotovo ujel v past tisočih bogov, ki ti bodo ponujali svobodo v besedah in suženjstvo v dejanjih. Kaj delaš? Molčiš? Si ostal brez jezika?"

"Ah ..., no ja ..., saj ..., kaj pa jaz vem ..., nič ..."

"Daj, dvigni se! Zravnaj hrbet! Drži glavo pokonci! Samo Boga lahko gledaš od spodaj navzgor. Samo on zasluži oltar. Vsi drugi so kot ti. Nikoli se ne plazi!"

"Že, toda ... Kje pa si, angel?"

Izginil je. Teh angelov, ki se nenadoma pojavijo in prav tako izginejo ...

Iščemo malike

Najprej vsak dobi listič na katerega napiše eno vrednoto, zaradi katere je bolj srečen (zdravje, starši, iskrenost, prijateljstvo ...) Izberemo 4, 5 ali 6 sodobnih malikov (glede na velikost skupine) in jim damo melodijo. Npr. televizija – evrovizijski napev; denar – kakšna narodna pesem ... Štirje prostovoljci (maliki) + še en prostovoljec (Bog) izžrebajo imena udeležencev in jih napišejo na list. Maliki potem poiščejo svoj prostor. Drugi iščejo svojega malika – njihovo ime je zapisano na enem od listov, ki jih imajo maliki. Ko otrok najde svojega malika, mu mora zapeti, odžvižgati, mrmrati malikovo melodijo. Ko malik zapiše na listu, da je bil otrok že pri njem, lahko otrok teče k cilju, k Bogu, mu odpoje melodijo in izžreba listič z eno vrednoto. Te lističe lahko uporabimo pri sklepni molitvi.

Odvrzi malika

Prvi krog igre: Vsak dobi štiri listke. Na vsak listek napiše nekaj (predmet, pojem, značilnost, ime človeka ...), kar bi zagotovo vzel s seboj npr. v šolo, na romanje, v hribe, na morje (lahko si vsak zase izmisli, kam bi šel!). In npr. na poti z avtom se pač nekaj zgodi: a. imaš premalo prostora v prtljažniku, nekaj moraš pustiti doma b) štopar te prosi, da mu daš nekaj od svojega, ker je brez vsega c) ko si se ustavil, si nekaj pozabil v avtokampu ... (ali kakšni drugi položaji) ... Kaj od štirih stvari bi ti zagotovo ostalo za tvojo pot? To so lahko prave vrednote.

Drugi krog igre: Prav tako dobi vsak štiri listke. Tokrat na vsak listek napiše svoje malike, ki ga spremljajo v življenju. In ko preteče nekaj let, ko že npr. prideš do službe: kateri od teh malikov ne bi bil več pomemben (odvržejo en listek). In če bi živel samo še eno leto, katerega od treh listkov bi odrgel (listek odvržejo). In če bi živel samo še nekaj dni, kateri listek bi ohranil (odvržejo tretji listek). V rokah ostane listek z malikom, ki se zdi najbolj pomemben in torej tudi najbolj "nevaren".

Opomba: Maliki, ki jih napišejo na listek, ostanejo skrivnost. Če je skupina bolj povezana, se lahko udeleženci dogovorijo, da bodo razkrili malike.

4. Kraj ne katerem stojiš, je sveta zemlja

Beračeva skleda

Čandrakant je bil indijski berač. Misli je, da ima najnižji položaj. "Za nobeno rabo nisem," si je večkrat ponavljal. "Nisem za nobeno rabo, zajedavec sem. Nihče me ni nikoli ljubil in nihče me nikoli ne bo."

Edina stvar, ki je bila res njegova, je bila stara, umazana beraška skleda. Vedno jo je nosil s seboj in jo pomolil pred vsakega, za katerega je menil, da mu bo daroval kaj denarja. Včasih je to naredil plašno, v živi zavesti svoje majhnosti. Drugič je to naredil smelo, skoraj maščevalno, zlasti pred tistimi, na katere je bil ljubosumen. Velikokrat je to čutil in zato je pri sprejemanju dobrote redkeje izkusil zadovoljstvo kot sramoto.

Večkrat je šel v trgovino ter prosil trgovce in kupce miloščine. Nekega dne je vstopil v trgovino s starinami in pomolil pod nos trgovcu staro beraško skledo:

"Prosim vas, usmilite se me. Samo za grižljaj kruha. Lačen sem. usmilite se me."

"Dovolite, da za trenutek pogledam vašo umazano skledo."

"Prosim, gospod", je zavpil Čandrakant, "pustite mi jo ... Je edina stvar ..."

"Samo trenutek," mu je trgovec vskočil v besedo. "Smešen berač ste. Več ste vredni kakor jaz."

"Prosim, gospod, ne lažite mi. Želel sem samo ..." "Resno mislim. Niste revež. Ta vaša velika beraška skleda ... Zakaj je ne prodaste? Izdelana je iz čistega zlata."

MICKA IN FRANCEK

Otroci se postavijo v krog, nato izberemo Micko in Francka. Obema z ruto prekrijemo oči in damo vsakega na svoj konec. Nato Francek vpraša: »Micka, kje si?« Micka odgovori: »Tukaj!« Cilj te igrice je, da se Micka in Francek najmeta. Igramo jo v krogu.

KRIČANJE

Otroci se postavijo v pare in stopijo deset metrov narezen. Nato eden iz para dobi odlomek iz SP (glej odlomke zgoraj!), nato ga narekuje partnerju. Ta si ga zapisuje. Vsi narekujemo skupaj, nastane dretje, vsi moramo dobro poslušati.

10. Kako, da sta me iskala

Papirnat okvir za fotografijo

Starost: od 10 let

Število sodelujočih: od 1 do 8

Primerno okolje za delo: v prostoru, ob primerni mizi

Potrebni materiali: papir

Opis dela:

Vrstni red sestavljanja je za vse velikosti slik. oz. fotografij (9X12 cm do 12X17,5 cm) enak in ga kažejo risbe.

Fotografijo položite na list papirja formata A4 tako, da bo od zgornjega in obeh stranskih robov enako oddaljena.

Zgornja vogala zavijajte navznoter (manjši puščici), nato pa čez fotografijo zavijajte še ves rob (večji puščici). na vseh treh straneh fotografije pustite kak milimeter prostora. Spodnji del lista prepognite navzgor čez fotografijo (levi in desni rob se morata natančno ujemati) ter ga nato vrnite v prvotni položaj.

Od dobljenega pregiba navzdol odmerite širino zgornjega oz. stranskih robov in list na tem mestu zavijajte proti hrbtni strani. Dobili ste rob, ki ga morate sedaj zavijati čez prvi rob, da dobite nekakšen žep.

Novi rob zgladite z nohtom; vogala zavijajte pod kotom 450 navznoter in izvlecite fotografijo.

Levi in desni rob zavijajte na hrbtno stran.

Spodnji rob zavijajte do označene točke in dobljeni pregib zgladite s prstom.

Dober cm nad spodnjim robom naredite še en pregib navznoter in ga zatakните v prej narejeni žep. Ko vse skupaj obrnete, je pred vami okvir s štirimi vogalniki, v katerega samo še vložite fotografijo.

Jezus kot deček v templju

Zdaj smo v Jeruzalemu. Jezus je star dvanajst let. Včasih ga je, kakor danes, zelo težko najti. Jožef in Marija sta ga končno našla v templju. Mihec je že prej vedel, da je Jezus tam in zato ga je našel prvi. Zelo težko je razumeti, o čem se pogovarjajo Jezus in ti stari, modri možje. Kaj misliš, o čem govorijo? Kje pa misliš, da je Mihec?

Vprašanja?

1. Koliko prodajalcev lahko najdeš?
2. Ali vidiš dečka z ribiško palico?
3. Kje je mož, ki ljudem govori, naj bodo tiho?
4. Se ljudje prav obnašajo v templju, ki je vendar Božja hiša?
5. Ali najdeš metulja?

Preberi: Lk 2,41-49 Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. Vsi pa, ki so ga slišali, so strmeli nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori.

10. Vstani in pojdi

Veroizpoved z "luknjami"

Verujem v _____ Boga, Očeta vsemogočnega, _____
nebes in zemlje, vseh vidnih in nevidnih stvari.

In v enega Gospoda Jezusa _____, edinorojenega Sina _____; ki je iz Očeta rojen pred vsemi veki in je Bog od Boga, luč od _____, pravi Bog od pravega _____; rojen, ne _____, enega bistva z Očetom, in je po njem vse _____; ki je zaradi _____ ljudi in zaradi našega _____ prišel iz nebes.

In se je utelesil po Svetem _____ iz Marije Device in postal _____.

Bil je tudi _____ za nas, pod Poncijem _____ je trpel in bil v _____ položen.

In tretji dan je od mrtvih _____, po pričevanju Pisma.

In je šel v _____, sedi na desnici Očetovi.

In bo spet prišel v _____, sodit žive in mrtve;

In njegovemu _____ ne bo konca.

In v _____ Duha, Gospoda, ki _____, ki izhaja iz Očeta in Sina;

Ki ga z Očetom in Sinom _____ in _____;

ki je govoril po _____.

In v eno, sveto, katoliško in _____ Cerkev.

Priznavam en _____ v odpuščanje _____.

In pričakujem vstajenja mrtvih in _____ v prihodnjem veku.

_____.

Ugotovi, kdo sem

Pripravimo kartončke v parih. Na plakat napišemo osebe: papež, škof, kardinal, župnik, diakon, redovnica, redovnik, nuna, ministrant, mežnar ... Na kartončke napišemo opise teh oseb. Skupina skupaj ugotavlja katera oseba je opisana. Temu sledi preverjanje na novo pridobljenega znanja o teh osebah. Označimo polje. Na enem koncu polja je DA, na drugem NE. Otroci stojijo v vrsti na sredini polja. Animator prebira trditve. npr. nuna mašuje (NE), diakon spoveduje (NE), papež je škof (DA), mežnar pri vsaki maši pridiga (NE). Takoj, ko prebere trditev, se otroci odločijo za ODGOVOR DA ali NE IN TEČEJO NA USTREZNI konec polja. Tisti, ki so pritekli na pravilni odgovor, dobijo npr. kamenček. Zmaga tisti, ki zbere največ kamenčkov.

Opomba: Opisi so iz Katekizma in Zakonika bolj v pomoč kot kaj drugega t. j. sam napiši oz. pripravi opise po svoji želji. Pomembno je, da bodo točni in da vprašanja ne bodo dvoumna. Npr. Je mežnar redovnik? Lahko je, zato takšnega vprašanja ne moreš postaviti.

PAPEŽ

Ko je Kristus postavil dvanajstere, jih "je postavil kot zbor ali trdno skupnost; na čelo temu zboru pa je dal iz njihove srede izbranega Petra". "Kakor so po Gospodovi določitvi sveti Peter in drugi apostoli en sam apostolski zbor, tako so na podoben način povezani med seboj rimski škof, Petrov naslednik, in (drugi) škofje, nasledniki apostolov."

Gospod je samo Simona, ki mu je dal ime Peter, naredil za skalo svoje Cerkve. Izročil mu je njene ključne in ga postavil za pastirja celotne črede. Znano pa je, da je bila služba zavezovanja in razvezovanja, ki je bila dana Petru, podeljena tudi zboru

apostolov, povezanemu s svojo glavo. Ta pastirska naloga svetega Petra in drugih apostolov spada k temeljem Cerkve. Nadaljujejo jo škofje pod papeževim prvenstvom.

Papež, rimski škof in naslednik sv. Petra, je trajno ter vidno počelo in temelj edinosti tako škofov kakor množice vernikov. Rimski škof ima namreč v Cerkvi v moči svoje službe kot Kristusov namestnik in pastir vse Cerkve polno, vrhovno in vesoljno oblast nad Cerkvijo in more to oblast vedno svobodno izvrševati.

ŠKOFJE

Škofje, ki so po Božji ureditvi nasledniki apostolov, postanejo po Svetem Duhu, ki jim je dan, pastirji v Cerkvi, da bi bili tudi oni učitelji nauka, duhovniki svetega bogočastja in služabniki v vodstvu.

Škofje, ki jim je zaupana skrb za kako škofijo, se imenujejo krajevni, drugi se imenujejo naslovni.

Škofe svobodno imenuje ali zakonito izvoljene potrди papež.

DUHOVNIK

Duhovnik je lahko le krščen moški, ki je dopolnil 25 let. V duhovnika ga posveti škof.

ŽUPNIK

Župnik je pastir župnije, ki skrbi za vernike. Podrejen je svojemu škofu. Župnik je lahko le tisti, ki je prejel mašniško posvečenje.

DIAKON

Diakoni so na poseben način deležni Kristusovega poslanstva in milosti. Njihova naloga je, da škofom in duhovnikom pomagajo pri obhajanju Božjih skrivnosti, zlasti evharistije, da evharistijo razdeljujejo, da prisostvujejo sklepanju zakona in ga blagoslavljujejo, da razglašajo evangelij in pridigajo, da vodijo pogrebe in da se posvečajo različnim službam ljubezni do bližnjega.

Poznamo tudi stalne diakone, ki so lahko poročeni možje. Ti morajo biti stari vsaj petintrideset let in imeti dovoljenje od žene. Možje, ki prejmejo diakonat neporočeni, morajo sprejeti celibat.

MEŽNAR

Oskrbuje cerkev.

MINISTRANT

Ministranti ali strežniki so lahko dečki in deklice oz. možje in žene. Pri maši strežejo mašniku, lahko pobirajo nabirko.

REDOVNIKI IN REDOVNICE

Evangeljski sveti (uboštvo, čistost in pokorščina) so v svoji mnogoterosti predloženi vsakemu Kristusovemu učencu. Popolnost ljubezni, h kateri so poklicani vsi verniki, prinaša s seboj tudi za tiste, ki svobodno sprejmejo poklicanost k posvečenemu življenju, obveznost živeti življenje čistosti v celibatu zaradi Božjega kraljestva ter življenje uboštva in pokorščine. Te zaobljube so najbolj značilne za posvečeno življenje redovnikov in redovnic. Oblike tega življenja so različne. Poznamo samotarje

(puščavnike), posvečene device, redovniško življenje (v skupnosti), svetne institute in apostolske družbe, od katerih imajo le nekatere zaobljube. V Sloveniji je takšnih ustanov 12 moških in 19 ženskih.

12. Tudi on je Abrahamov sin

Abraham 'ma sedem sinov

Abraham 'ma sedem sinov, sedem sinov Abraham. Vsi so jedli, vsi so pili, vsi so delali tako. Vsi tako, vsi tako, vsi so delali tako. Vsi tako, vsi tako, vsi so delali tako.

Otroci sedijo ali stojijo v krogu, vsak od njih enkrat pokaže, kaj so delali sinovi – vsi lahko poskakujejo, vsi se lahko praskajo za ušesi, skačejo na eni nogi, počepnejo, ... Pomembno je, da delajo vsi enako, tisti, ki dela drugače, ne dela pravilno – to je lahko izhodišče za nadaljnji pogovor.

Deček z dvema očesoma

Daleč v vesolju je planet, ki je čisto podoben Zemlji. Tudi ljudje, ki živijo tam, so čisto takšni kot mi, vendar imajo samo eno oko. To oko pa je res nekaj posebnega. Z njim lahko vidijo v temi, z njim lahko vidijo zelo daleč in tudi skozi zidove. Ženske imajo takšne otroke kot na Zemlji. Nekega dne pa se je rodil zelo čuden otrok. Imel je dve očesi! Njegova mama in oče sta bila zelo pretresena.

Deček je bil srečen otrok, Njegovi starši so ga imeli radi in z veseljem so skrbeli zanj. Pa vendar jih je skrbelo, ker je bil tako nenavaden. Peljali so ga k številnim zdravnikom, ti pa so le zmajevali z glavami in ponavljali: "Ničesar ne moremo storiti."

Med odraščanjem je imel deček vedno več težav. Ker ni videl v temi, je moral s sabo nositi svetilko. Ko je šel v šolo, je bral slabše od drugih otrok in učitelji so mu morali posebej pomagati. Ker ni videl zelo daleč, je moral imeti posebej teleskop in šele potem je lahko videl druge planete kakor vsi drugi. Ko je prihajal iz šole, je bil včasih zelo osamljen. "Drugi otroci lahko vidijo stvari, ki jih jaz ne vidim," je razmišljal, "torej bi jaz moral videti nekaj, česar oni ne morejo."

Nekega dne je odkril, da lahko vidi nekaj, česar ne mogel videti nihče drug. Ni videl črno – belo kakor vsi drugi. Staršem je povedal, kako vidi. Odpeljal jih je ven in jim razložil svoje razburljivo odkritje. Bili so navdušeni. Tudi njegovi prijatelji so bili navdušeni. Pripovedoval jim je čudovite zgodbe. Uporabljal je besede, ki jih niso še nikoli slišali ... Besede kot rdeče in rumeno ... in oranžno. Govoril je o zelenih drevesih in vijoličastih cvetlicah. Vsi so hoteli vedeti, kako vidi. Pripovedoval jim je čudovite zgodbe o temnomodrih morjih in valovih, ki se belo penijo. Zadrževali so dih, ko jim je opisoval njihovo kožo, oči in njih ognjeno sapo.

Nekega dne je spoznal dekle, s katerim sta se zaljubila. Njej je bilo vseeno, da ima dve očesi. Ugotovil je, da je tudi njemu postalo vseeno. Postal je zelo slaven. Ljudje z vsega planeta so prihajali k njemu, da bi ga slišali. Z dekletom sta čez nekaj časa dobila sina. Bil je tak kot vsi drugi otroci na tem planetu. Imel je samo eno oko.

13. Kateri so se ga dotaknili

Neozdravljivo bolni

Igra vam daje možnost, da razmislite, kako bi bilo, če bi bili neozdravljivo bolni in kako bi v tem času živeli. Za izpolnjevanje vprašalnika imate 20 minut časa. Ko ste končali z izpolnjevanjem, se razporedite v skupine po štiri in si povejte kako si predstavljate vaše življenje v bolezni. Poskusite tudi odgovoriti, kaj bi lahko že danes storili za to, da bi čim bolj smiselno preživeli bolezen.

VPRAŠALNIK

Tako zelo si bolan, da ne moreš normalno delati, da potrebuješ pomoč pri oblačenju, umivanju, hranjenju. Koliko let bi ti zdržal v takšnem stanju? _____

Kdo bi skrbel zate, če bi lahko izbiral? _____

Kaj bi počel? _____

Kako bi se zabaval? _____

Kaj bi bilo zate pomembno? _____

Katere knjige bi bral in katere filme gledal? _____

Bi kdaj prosil duhovnika, da bi te obiskal in o čem bi se želel pogovarjati z njim? _____

14. Zastonj oznanjam evangelij

Dodatek k katehezi

Vsak od nas je s krstom sprejel tudi vlogo oznanjevalca. Biti misijonar pomeni biti oznanjevalec: Ko se je Jezus vrnil v nebesa, je govoril z nadangelom Gabrijelom. Tudi v nebesih je imel rane, ki jih je dobil pri križanju. Gabrijel je rekel: »Učenik, moral si hudo trpeti! Ali ljudje to vedo, ali cenijo, kako jih ljubiš in kaj si storil zanje?« Jezus je odgovoril:« O, ne še. Sedaj ve to samo nekaj ljudi v Palestini.« Gabrijel je bil zbezan:« Kaj pa si storil, da bi vsi zvedeli za tvojo ljubezen, iz katere si trpel?« Jezus je odgovoril: «Prosil sem Petra, Andreja, Jakoba, Janeza in še nekaj drugih prijateljev, naj povedo drugim o meni. Tisti, katerim bodo povedali o meni, bodo

povedali drugim, ti pa še naprej, vse dokler zadnji človek v najbolj oddaljenem kotičku zemlje ne bo slišal zgodbe, kako sem dal svoje življenje zanje, ker sem jih tako ljubil.« Gabrijel ga je nekoliko nejeverno pogledal. »Že, že, kaj pa, če se Peter in drugi utrudijo? Kaj pa če ljudje, ki bodo prišli za njimi, pozabijo? Gotovo si naredil še druge načrte?« Jezus je rekel:«Gabrijel, nisem naredil nobenih drugih načrtov. Nanje računam.«

Misijonarji Slovencev:

Tudi Slovincem so o Jezusovi ljubezni govorili misijonarji. To je bilo še v deželi Karantaniji, v zibelki slovenske zgodovine. Pred 1200 leti so se na škofiji v Salzburgu odločili, da bodo poslali misijonarja tudi v državo Karantanijo, kjer so do tedaj živeli skoraj sami neverniki – pogani. Službo misijonarja je sprejel Modest in kmalu postal tudi prvi karantanski škof. Modest je živel pred Frančiškom in zanimivo je, da ima z njim kar nekaj skupnih točk. Bil je preprost in skromen. Kljub pomembni vlogi, ki jo je imel, je bil poslušen. Vse, kar je naredil, je naredil z veseljem in brez pritoževanja. Tudi Modest je gradil cerkve, ki so bile na ozemlju Karantanije postavljene še pred prihodom Slovencev. Vero je med Slovence širil predvsem s svojim zgledom, zato ni čudno da se je takrat dalo krstiti veliko ljudi. Modest ima zato pomembno vlogo v slovenski zgodovini. Njegov grob je v cerkvi Gospe Svete.

Pomembna misijonarja za vse Slovane sta tudi Ciril in Metod, ki sta tako kot Modest misijonarila med Slovani pred približno 1200 leti. Zavedala sta se, da smo pred Bogom vsi enaki in zato ni razloga, da bi morali Slovani poslušati Božjo besedo v njim tujem jeziku. Ciril je sestavil slovansko abecedo (glagolico) in začel prevajati evangelij in bogoslužne knjige v slovanski jezik. S pomočjo svojih učencev sta ustanovila šolo, v kateri sta pripravljala mlade moške za cerkvene službe. Sveti Ciril in Metod sta danes zavetnika Ljubljane, pa tudi Vzhodne Evrope.

Glagolica

Hitro spremeni gibe

Hitro spremeni gibe v malce spremenjeni obliki. Postavimo se v krog in enega od otrok pošljemo ven. V tem času pride v sobo misijonar (določimo enega otroka), ki spreminja gibe, ljudstvo pa ga posnema. Naloga otroka, ki smo ga poslali ven je, da čim hitreje ugotovi, kdo je misijonar. Ob spreminjanju gibov pojemo: HITRO SPREMENI GIBE, PAZI DA TE NE VIDI, RADI SE VSI IMAMO, GIBATI DOBRO ZNAMO

...

LITERATURA

- Bahčič, Asiški romar, Brat Frančišek, Ljubljana 2002
- Bodo Murray, Frančišek, pot in sanje, Brat Frančišek, Ljubljana 2003
- Bratina Lojze, Kruh besede, Ljubljana Dravljje, 1991
- Crivellaro Paolo, Komentar k psalmom in hvalospevom, Maribor 2002
- Frama, Slovenska kapucinska provinca, Ljubljana 2002
- Gallagher Paul Michael, Vera in mladostno iskanje, Ljubljana Dravljje, 1997

Gostečnik Christian, Srečal sem svojo družino, Ljubljana 1999
Grostefan Paul, Meditacije, Katehetski center Ljubljana, Salve 1997
Hari Albert, Singer Charles, Srečanje z Jezusom Kristusom danes, Katehetski center, Ljubljana 1994
Häring Bernhard, Svobodni v Kristusu III., Mohorjeva družba, Celje 2001
Idolatry, URL="http://www.christiananswers.net/dictionary/idolatry.html.", 25. 5. 2003
Janez Pavel II., Odrešenikovo poslanstvo, v: CD 46, Družina, Ljubljana 1991
Jerant Frančišek, Serafinček izbere življenje, Mohorjeva družba, Celje 2003
Jørgensen Johannes, Sveti Frančišek Asiški, Brat Frančišek, Ljubljana 2000
Klevišar Metka, Kako udomaćiti bolezen, Katehetski center, Ljubljana 1990
Knežević Jaro, V revežih je prepoznala Kristusa, v: Brat Frančišek, 18 (2001), 4
Knežević Jaro, Resnična pokora za grehe je vedno sad ljubezni, v: Frančiškov prijatelj 14 (2003), 1
Kolar Bogdan, Na misijonskih brazdah Cerkve, Mohorjeva družba, 1998
Lainati Chiara, Sveta Klara Asiška, Ognjišče, Koper 1993
Leclerc Eloi, Modrost nekega ubožca, Brat Frančišek, Ljubljana 1998
Levefre Pierre, Življenje nas uči II., Mohorjeva družba, Celje 2000
Legenda treh tovarišev, Brat Frančišek, Ljubljana 1998
Lasconi Tonino, Veruješ? Ne, ampak ..., Ognjišče, Koper 1998
Linić Zvezdan, Moliti s sv. Frančiškom, Mohorjeva družba, Ljubljana 1992
Mortensen Carl Anker, Mihec v Novi zavezi, Mohorjeva družba, Celje 1996
Nasmeh za srečo vseh, Salve, Ljubljana 2003
Oblíž na glavo, Mladinski ceh, Ljubljana 2001
Bahčič Robert, Asiški romar, Brat Frančišek, Ljubljana 2002
Powell John, Se bo izkazal moj pravi jaz?, Ljubljana Dravlje, Ljubljana 1995
Prvi koraki, Amnesty International Slovenije, Ljubljana 1999
Rožice svetega Frančiška XXVI., Mohorjeva družba, Celje 1992
Ribes Peter, Zgodbe in prilike, Ognjišče, Koper 1994
Rustja Božo, Drobne zgodbe za dušo, 2001
Slovar duhovnosti, URL="http://www2.arnes.si/~supmspel/martini/s.html#131", 19. 8. 2003
spisi sv. Frančiška in sv. Klare, Slovenska kapucinska provinca, Ljubljana 1998
Stres Anton, Strpnost med skepsjo in spoštovanjem, v: Strpnost iz ljubezni, Teologija za laike 20, Ljubljana 1996
TIM oktober 1997
Vanier Jean, Skupnost, kraj odpuščanja in praznovanja, Ljubljana Dravlje, Ljubljana 1996
Watson, 365 otroških molitvic, Mladinska knjiga, Ljubljana 1994